

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до навчального плану

Код та найменування спеціальності: 013 Початкова освіта

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)

Спеціалізація: Початкова освіта

Освітня програма: «Початкова освіта»

Форма навчання: денна, заочна.

Загальний обсяг у кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи та строк навчання: 240 кредитів; 3 роки 10 місяців

Навчальний план, затверджений Вченою радою 26 червня 2016 року, протокол №6.

Відповідність вимогам стандарту вищої освіти (в разі наявності) стандарт відсутній

Відповідність вимогам професійного стандарту (в разі наявності) стандарт відсутній

Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання: наявність повної загальної середньої освіти.

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання	Найменування навчальних дисциплін, практик
I. Цикл загальної підготовки		
1.1. Обов'язкові дисципліни		
Здатність до розуміння базових історичних категорій та концепцій, які описують фундаментальну природу історичного процесу. Визначати головні етапи розвитку історичної думки та її основні досягнення; визначати базові історичні методи. Використовувати історичну спадщину для формування основ світогляду. Здатність до усвідомлення базових засад соціального буття, закономірностей історичного процесу. Визначати соціально-культурні цінності та норми, створені в процесі розвитку суспільства. Застосовувати знання та вміння щодо специфіки логічного мислення та наукового пізнання у процесі професійного вдосконалення. Творчо та креативно мислити; критично оцінювати якість інформації.	Уміти: - визначати соціально-культурні цінності та норми, створені в процесі розвитку суспільства; - застосовувати знання та вміння щодо специфіки логічного мислення та наукового пізнання у процесі професійного вдосконалення; - творчо та креативно мислити; - критично оцінювати якість інформації.	Історія України
Загальні компетентності: здатність оперувати основними поняттями у сфері світової і національної культури; здатність усвідомлювати значення культурних цінностей у звичному духовному житті людини і в час її життєвих випробувань; здатність розуміти роль культури у становленні особистості; здатність і вміння розрізняти загальнолюдські, національні, етнічні, релігійні цінності культури;	Знати: - основні теорії походження культури (культурогенезу); - історію етногенезу українців; - особливості ментальності українців; - основні поняття з теорії мистецтва та кольористики; - складові української культури; - культуру первісного суспільства; - культуру доби Києворуської держави; - українську культуру доби пізнього	Історія української культури

здатність розрізняти культурні пам'ятки, що становлять світову цінність. Спеціальні компетентності: здатність бачити людей, що мають певні культурні потреби і не мають зацікавлення в культурних цінностях та знаходити в людині її приховані духовні потреби; здатність і вміння застосування знань із сфери теорії мистецтва, кольористики, властивостей звуку, танцювальних рухів для професійних досліджень та професійної діагностики особистості, соціальних груп, етносів, людства; здатність передбачати та прогнозувати етнологічні й особистісні причини конфліктів, футурологію людства та етносівздатність бачити проблеми, ставити мету та використовувати знання про культуру людства, культурні надбання і ментальність окремих народів у своїй професійній діяльності; здатність володіти міжнародними та національними правилами етикету для досягнення професійних завдань.	середньовіччя; - культуру українського народу нового часу; - сучасну українську культуру та її особливості; - етнічні особливості регіонів України; - етнокультурну самобутність карпатського регіону; вміти: - розрізняти етногенез українців від етногенезу інших народів на території України; - розрізняти ментальність і світогляд; - розрізняти правову і етичну культуру; - розрізняти художню і документальну літературу; - розрізняти релігії за їх морально-етичними релігійними кодексами та вченням про ближнього від правничих кодексів; - виділяти впливи релігійних кодексів на світське законодавство, що існувало та діє сьогодні в Україні та інших країнах світу; - складові культури тої чи іншої епохи та їх відмінності у різні історичні епохи; - володіти основними мистецтвознавчими термінами.	
Мовно-стилістична компетентність (знання стилів сучасної української літературної мови, їх призначення, сфери використання, ознак, підстилів; культуромовна (володіння основними комунікативними ознаками культури мовлення); Документна компетентність (знання вимог до складання та оформлення документів, їх класифікацію, призначення, реквізити); правописна (знання принципів та норм українського правопису); орфоепічна (орфоепічні та акцентуаційні норми усного професійного мовлення); термінологічна (знання термінології свого фаху, види термінів, особливості їх творення та використання); професійна компетентність редактора (знання особливостей редагування наукового тексту).	Уміти: - здійснювати стильову диференціацію текстів, їх різнорівневий аналіз та коректування; - формулювати власне висловлювання з дотриманням комунікативних ознак культури мовлення; - оформлювати заяву, характеристику, звіт, пояснювальну записку, наказ, протокол, автобіографію, резюме та інші документи відповідно до ДСТУ; - вільно орієнтуватися у термінологічному полі спеціальності, вміння складати план, тези, анутовати й реферувати професійні тексти; - редагувати наукові, професійні тексти.	Українська мова за професійним спрямуванням
Надання знань з філософії як світогляду людини, або сукупності поглядів на світ у цілому та ставлення людини до цього світу, в розумінні онтологічних, гносеологічних, аксіологічних і соціальних проблем буття. Зрозуміти призначення, зміст і функції філософії в суспільстві; основні напрями, течії та школи в історії філософії; розвиток філософської думки в Україні; сучасну світову філософію; основні форми та	Знати: - основні філософські категорії та загальнонаукові методи; - структуру філософського знання; - базові уявлення про основи філософії, що необхідні для формування власного логічно обґрунтованого світогляду; - сприяють розвитку культури та соціалізації особистості; - основні філософські концепції щодо	Філософія

діалектику буття; проблему свідомості в філософії; шляхи і способи пізнавального освоєння світу; форми та методи наукового пізнання; соціальну філософію; проблему людини у філософії; глобальні проблеми сучасності.	закономірностей розвитку економіки, історії та права; - причиново-наслідкові зв'язки розвитку суспільства; - критичне осмислення основних концепцій сучасної філософії, перш за все, – теорії наукового пізнання та філософської антропології в навчанні і професійній діяльності. Уміння та комунікації: - змістовно оперувати набутими історико-філософськими знаннями при аналізі основних течій та напрямів філософії; - компетентно володіти категоріальним базисом філософії для розкриття сутності явищ та процесів людського буття, взаємодії філософських теорій з іншими галузями гуманітарного знання, насамперед – соціоекономічним.	
Забезпечити підтримку та розвиток фізичного і морального здоров'я, комплексного підходу до формування розумових і фізичних якостей особистості. Дисципліна передбачає вивчення основ теорії, методики та організації фізичного виховання в системі забезпечення здорового способу життя; виховання потреби у фізичному та психічному самовдосконалення; формування практичних умінь і навичок регулярних фізичних занять; оволодіння основами здорового способу життя; впливу занять фізичними вправами на організм людини; основами техніки вибраної системи фізичних вправ; психофізичного тренінгу; методиками побудови індивідуальних програм забезпечення фахової дієздатності.	Знає: - нормативні акти у сфері фізичної культури і спорту; - підходи до забезпечення якісного виконання завдань професійної діяльності на основі інструкцій, методичних рекомендацій, встановлених норм, нормативів, технічних умов тощо; - рекомендації щодо введення нових чи зміни існуючих вимог до якості послуг у сфері фізичної культури і спорту. вміти: - ефективно співпрацювати в команді співробітників окремих суб'єктів сфери фізичної культури і спорту; - володіти навичками оцінювання непередбачуваних проблем у професійній діяльності й осмисленого вибору шляхів їх вирішення; - відповідати за результати своєї професійної діяльності; - дотримуватися етичних норм ділового спілкування та поведінки; - виконувати визначені види рухових дій для занять масовим спортом; - дотримуватися рекомендацій щодо тривалості та інтенсивності оздоровчої рухової активності протягом тижня; - вести здоровий спосіб життя та здавати встановлені тести і нормативи щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України; - визначати засоби профілактики перенапруження систем організму осіб, які займаються фізичною культурою і спортом; діагностує функціональний стан організму людини; - застосовувати основні принципи та	Фізична культура

	засоби надання долікарської допомоги у невідкладних станах та патологічних процесах в організмі; - обирати головні підходи та засоби збереження життя, здоров'я та захисту людей в умовах загрози і виникнення небезпечних та надзвичайних ситуацій; - застосовувати гігієнічні заходи у процесі занять фізичною культурою і спортом; - дотримуватися основних положень збереження навколишнього середовища у професійній діяльності.	
1.2 Вибіркові дисципліни		
1.2.1 Дисципліни за вибором ВНЗ		
Загальні компетентності: здатність розуміти сутність, характер, закономірності сфери політики, політичної дійсності, політичного життя особи і суспільства; здатність до усвідомлення особливостей політичного процесу, функціонування політичної системи і влади, державних управлінських механізмів, форм і методів діяльності суб'єктів політики, їх взаємодії з громадянським суспільством. Спеціальні компетентності: здатність до інтерпретації та оперування науковими термінами з політології; здатність виокремлювати теоретичні і прикладні аспекти політологічного знання, раціонального та ірраціонального в політиці; здатність до усвідомлення природи сучасних політичних процесів, сутності і різновидів політичних систем та режимів; здатність і вміння практично застосувати теоретичні знання з аналізу політичних процесів і явищ в Україні та інших державах.	Знати: - завдання, структуру політології; фундаментальні дослідження у галузі політичної науки; - історію зародження і розвитку політології, її основні теоретичні засади та категоріальний апарат;- специфіку функціонування політичного ринку та його складових елементів; - тонкощі виборчої інженерії як легального засобу впливу на виборчий процес; - особливості формування політичних еліт; - причини зародження, сутність, типологію та шляхи врегулювання політичних конфліктів. уміти: - орієнтуватися в перевагах та недоліках різних типів виборчих систем; - застосовувати прийоми, методи і засоби формування та створення у суспільній свідомості відповідних іміджів реальних суб'єктів політики; - допомагати виборцям зорієнтуватися в розмаїтті програм різних політичних партій і рухів та їх політичних лідерів; - створювати навколо себе атмосферу політичної толерантності, вести політичні дискусії з оцінки передвиборчої ситуації, з позицій високих норм етики і моралі та політичної культури; - орієнтуватися в сучасних глобалізаційних процесах та тенденціях світової політики.	Політологія
Загальнонавчальна компетентність: здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням	Знати: —активний лексичний мінімум: до кінця курсу студенти повинні вживати в усній і письмовій формі близько 2500 слів та фразеологічних одиниць, не враховуючи лексику і вирази, засвоєні в школі; вміти:	Іноземна мова

початкової освіти тощо. Інформаційно-аналітична компетентність: здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність: здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Здатність до розуміння чужих і продукування власних програм комунікативної поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування, активній взаємодії з іншими мовленнєвими суб'єктами. Уміння володіти різновидами стилів мовленнєвого спілкування в ситуаціях запобігання та врегулювання конфліктів.	– усне мовлення: 1) розуміти мову викладача в безпосередньому звертанні, або в записі; 2) у темпі, близькому до нормального, з відповідною вимовою й інтонацією відповідати на запитання (з пройденої тематики) викладача і студентів; 3) ставити питання і вести бесіду з пройденої тематики, за малюнком чи фільмом, прочитаним чи прослуханим текстом; 4) робити повідомлення з пройденої тематики, переказувати прочитаний чи прослуханий текст, висловити своє враження про прочитане; – читання: 1) читати про себе і розуміти без перекладу на українську мову незнайомий адаптований текст; 2) вільно, правильно у звуковому й інтонаційному оформленні читати вголос підготовлений текст, а також новий текст, де всі граматичні структури і вся лексика засвоєні в усній мові; 3) уміти передати зміст прочитаного; – письмо: 1) писати правильно графічно й орфографічно в межах активного лексичного мінімуму; в орфографічному диктанті (150-180 слів, не враховуючи артиклів) не допускати більше шести помилок, у лексико-граматичному перекладі – не більше 12 помилок (на відмінно – 1-2 помилки, добре – 3-5 помилок, задовільно – до 12 помилок, більше 12 помилок – незадовільно); 2) написати лист, твір на будь-яку з пройдених тем, користуючись лексичним і граматичним матеріалом курсу і не допускаючи більше чотирьох помилок (орфографічних, граматичних і лексичних) на одну сторінку зошита.	
1.2.2 Дисципліни вільного вибору студента		
Здатність до володіння економічною теорією і економічною політикою з урахуванням сучасного бачення закономірностей розвитку економічних систем і на основі цього з'ясування суті і особливостей трансформаційної економіки України.	Знати: – зміст економічних законів і економічних категорій; – сутність і механізм використання методів економічного дослідження; – об'єктивні основи формування і зміст сучасної економічної політики держави; – економічні основи виробництва матеріальних благ, використання ресурсів та економічного вибору; – сутність економічних систем, їх	Соціологія

	відмінності і закономірності розвитку; – економічний зміст відносин власності, їх типи, види і форми; – фундаментальні категорії та закони ринкової економіки, принципи її функціонування; – сутність розподілу матеріальних благ у ринкових системах, принципи формування доходів населення, його економічне становище; – об'єктивні засади функціонування підприємств та домогосподарств у ринковій економіці; – економічні основи функціонування національної економіки як цілого, її нестабільності та макроекономічного регулювання; – проблеми виникнення та закономірності розвитку світового господарства, форми міжнародних економічних відносин України у міжнародному поділі праці; – зміст трансформаційної економіки України, завдання удосконалення її трансформаційної моделі і забезпечення економічного зростання. Вміти: – аналізувати економічні закони та економічні категорії, виявляти наслідки їх дії (функціонування), можливості використання в господарській практиці; – характеризувати економічні системи, пізнавати їх рушійні сили, особливості та механізм розвитку; – виявляти результати використання всіх факторів виробництва, можливості розв'язання проблеми економічного вибору в сучасному світі; – аналізувати модель ринкової економіки, її особливості, протиріччя та тенденції розвитку; – аналізувати розподільчі відносини в ринковій економіці, формування доходів населення, виявляти шляхи подолання майнового розшарування та ліквідації бідності; – аналізувати сучасну економіку України, виявляти перспективи її розвитку, підвищення ефективності виробництва, зростання добробуту населення, розв'язання інших соціальних проблем; – робити рекомендації з приводу підвищення дієвості економічної політики держави у трансформаційному суспільстві України, підвищення ефективності	
--	---	--

	використання ресурсів, зростання продуктивності суспільної праці, розвитку НТП тощо.	
Здатність до володіння економічними законами, що регулюють розподільчі відносини в ринковій економіці; до володіння методами вивчення витрат робочого часу, нормування праці; до з'ясування механізму зростання продуктивності й ефективності праці; до дослідження механізму соціального партнерства; до визначення механізмів регулювання ринку праці; до дослідження процесів відтворення робочої сили.	Знати: - теоретичні основи економіки праці і соціально-трудових відносин; - основні національні законодавчі акти у сфері соціально-трудових відносин та найважливіші документи Міжнародної організації праці з цих питань; - характеристики трудових ресурсів і трудового потенціалу в Україні; - тенденції розвитку ринків праці, пріоритети державної політики зайнятості; форми організації праці та методи її нормування; механізм розрахунку показників ефективності і продуктивності праці; - зміст державної політики оплати праці, сучасні форми і системи оплати праці; - основи ведення переговорів, укладання колективних угод і договорів, розв'язання колективних трудових спорів; - специфіку проведення моніторингу соціально-трудових відносин на рівні держави, регіону, підприємства. Уміти: - скласти баланс трудових ресурсів, розрахувати та проаналізувати основні показники руху населення; - оцінити стан регіональних та національного ринку праці, назвати шляхи його оптимізації; - розробити план з праці та ефективно спланувати основні трудові показники; - провести і обробити фотографію робочого часу та хронометраж; - виявити і кількісно оцінити резерви зростання продуктивності праці; - розрахувати заробіток працівника за певною системою оплати праці; - проаналізувати трудові показники на рівні підприємства.	Основи правознавства
Здатність до володіння системою теоретичних знань та практичних навиків із важливих актуальних проблем розвитку української економіки як на мікро-, мезо- та макрорівнях.	Знати: - основні стратегічні моделі розвитку національної економіки; - засади розвитку інноваційно-конкурентоспроможної моделі української економіки; - сутність, структуру і механізми формування інноваційного людського потенціалу української економіки; - напрямки та засади здійснення структурних перетворень у економіці України на мікро-, мезо- та макрорівнях; - основи, особливості та механізми заснування власної підприємницької справи.	Економіка праці

	вміти: - оцінювати найоптимальнішу модель розвитку національної економіки, в основі якої повинна лежати економічна безпека нації; - аналізувати шляхи формування і розвитку людського потенціалу як пріоритетного економічного ресурсу інноваційної економіки; - визначати основні ринкові та неринкові механізми структурних перетворень вітчизняної економіки; - обґрунтовувати організаційно-економічні механізми інноваційних змін у економіці регіонів країни; - здійснювати бізнес-планування малого і середнього підприємництва.	
Здатність до володіння знаннями з історії розвитку вітчизняної та зарубіжної соціології та основними напрямками сучасної соціології; до розуміння специфіки дослідження суспільства соціологією на основі розгляду деяких спеціальних та галузевих соціологічних теорій; шляхів вивчення, прогнозування та подолання суспільних проблем.	Знати: - основи загальної соціології, - загальний зміст соціологічних теорій, - питань методології, методики і техніки соціологічного дослідження, - шляхи реалізації результатів соціологічних досліджень та соціальні технології у практичній діяльності. вміти: - аналізувати специфіку соціальних явищ, використовувати на практиці результати соціологічних досліджень, використовувати соціальні технології і майбутній роботі задля покращення соціально-психологічного клімату в колективі та розв'язанні міжособистісних і трудових конфліктів.	Актуальні проблеми економіки
Здатність до розуміння складних за структурою, багатоаспектних полідисциплінарних галузей знань; об'єктивних закономірностей виникнення, становлення, розвитку та функціонування релігій, їх структурних особливостей, різноманітних феноменів, взаємозв'язків і взаємодії релігії з іншими галузями знань.	Знати: - матеріал, пов'язаний з основами академічного релігієзнавства, його категоріально-понятійним апаратом; - основні відомості про походження, історичний розвиток, віровчення та культ окремих релігій; - історію релігії та Церкви в Україні; - роль релігії в державо- і культуротворчих процесах в глобальному та українському контексті; вміти: - використовувати вивчений матеріал у практичному застосуванні у поєднанні із вимогами загальнолюдських цінностей та культури; - володіти релігієзнавчою термінологією, якою послуговуються в побутовому, художньому та публіцистичному стилях української мови; - орієнтуватися в релігійному житті України; - розпізнавати небезпечні секти та культи, що руйнують психічне.	Релігієзнавство

Здатність до формування системи знань про поняття, предмет та методи Трудового кодексу України, огляду джерел та її основних інститутів, набуття студентами ґрунтових знань у сфері трудових правовідносин в Україні; до отримання знань у сфері трудових правовідносин України, стосовно суб'єктного складу даних відносин, порядку реалізації права на працю, захисту своїх прав.	Знати: - підстави і порядок виникнення, зміни та припинення трудових відносин; - особливості трудових правовідносин з педагогічними працівниками; - порядок ведення кадрової документації; - права та обов'язки при реалізації свого права на працю; - порядок захисту порушених трудових прав та інтересів; вміти: - орієнтуватись у системі норм трудового права; - аналізувати і узагальнювати законодавчі акти та вивчений матеріал; - застосовувати юридично грамотні та обґрунтовані рішення по реалізації норм трудового права в практичній діяльності; - складати судові процесуальні документи; - творчо впроваджувати набуті теоретичні знання та практичні навички.	Трудове право
Здатність до: - опанування необхідних теоретичних положень курсу; - засвоєння нормативно-правового матеріалу, що рекомендується; - ознайомлення з судовою практикою застосування норм сімейного права.	Знати: - коло суспільних відносин, що регулюються сімейним правом; - суб'єктів цих відносин; - нормативно-правову базу забезпечення таких відносин; - підстави виникнення та динаміку сімейних правовідносин, їх форму, зміст; - порядок укладення та розірвання шлюбу; - права та обов'язки подружжя, батьків, дітей, інших членів сім'ї та родичів; - форми влаштування дітей, що позбавлені батьківського піклування; - правову регламентацію сімейних відносин з іноземним елементом; вміти: - застосовувати теоретичні знання та нормативно-правову базу з сімейного права для врегулювання сімейних правовідносин; - аналізувати закономірності та тенденції розвитку сімейного права; - професійно захищати законні права та інтереси різних суб'єктів сімейних правовідносин.	Сімейне право
Здатність розуміння сутності етичних основ етики ділового спілкування, орієнтування у психологічних аспектах ділових взаємин, володіння різними видами та формами ділових взаємозв'язків, основ конфліктології та гармонізації на засадах загальнолюдських	Знати: - предмет та основні завдання етики ділового спілкування на сучасному етапі розвитку; - зв'язок етики ділового спілкування з іншими галузями науки; - основні поняття, ідеї, теорії щодо	Педагогічна етика

цінностей.	моральних засад ділового спілкування та формування якісного рівня ділових взаємин; - основні психологічні особливості ділового партнера та відповідні оптимальні способи взаємодії з ним; - особливості ділової поведінки на засадах етики (зокрема, гуманізму, інтелектуально-творчого підходу та толерантності, відповідальності); - національні особливості етики ділового спілкування; вміти: - вільно володіти понятійно-категоріальним апаратом та методологією етики ділового спілкування; - аналізувати різні ціннісні системи та погляди з позиції об'єктивності і толерантності у контексті ділового спілкування; - застосовувати одержані знання у професійній діяльності; - орієнтуватися у психічному типі ділового партнера; - ефективно застосовувати різні форми ділового спілкування; - якісно сформувати та підтримувати імідж (власний та організації); - вміти виокремити основне та дотримуватись цієї позиції з урахуванням інтересів другої сторони; - працювати з діловими паперами; працювати над постійним вдосконаленням моральної сторони ділового спілкування.	
Здатність до володіння знаннями з історії розвитку вітчизняної та зарубіжної соціології та основними напрямками сучасної соціології; до розуміння специфіки дослідження суспільства соціологією на основі розгляду деяких спеціальних та галузевих соціологічних теорій; шляхів вивчення, прогнозування та подолання суспільних проблем.	Знати: - основи загальної соціології, - загальний зміст соціологічних теорій, - питань методології, методики і техніки соціологічного дослідження, - шляхи реалізації результатів соціологічних досліджень та соціальні технології у практичній діяльності. вміти: - аналізувати специфіку соціальних явищ, використовувати на практиці результати соціологічних досліджень, використовувати соціальні технології і майбутній роботі задля покращення соціально-психологічного клімату в колективі та розв'язанні міжособистісних і трудових конфліктів.	Основи економічної теорії
2. Цикл професійної підготовки		
2.1 Обов'язкові дисципліни		
2.1.1 Теоретична підготовка		
Загальні компетентності: Загальнонавчальна. Здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями,	Знати: - соціальної сутності, видів, структури педагогічної діяльності; - функцій педагогічної діяльності;	Основи педагогіки зі вступом до спеціальності

окрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Дослідницько-праксеологічна. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, зокрема, в процесі професійно-педагогічної діяльності. Здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Соціокультурна. Здатність застосовувати знання, пов'язані із соціальною структурою та національною специфікою суспільства, з особливостями соціальних ролей; здатність до орієнтування у соціальних ситуаціях, розуміння соціального контексту художніх творів. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо; спроможність ідентифікувати себе з цінностями професійного середовища; наявність професійної позиції вчителя. Здатність до цінування та повага до різноманітності і мультикультурності; надання рівних можливостей учням різних національностей та різних розумових здібностей, толерантне ставлення до їхньої культурної спадщини, індивідуальних особливостей. Адаптивна. Здатність до адаптації в професійно-педагогічному середовищі та дії в нових ситуаціях, зокрема тих, що передбачають навчання, розвиток і виховання молодших школярів, спілкування з їхніми батьками, комунікації з адміністрацією школи й колегами. Спеціальні компетентності: Дидактична. Здатність майбутнього вчителя (випускника) вирішувати стандартні та проблемні професійні завдання, що	вимог до особистості вчителя; - ролі та завдань школи І ступеня; системи вищої педагогічної освіти України, її структури, завдань; - принципів та основних форм організації навчально-виховного процесу у ВНЗ; - особливостей організації та здійснення самостійної роботи; системи підготовки до педагогічного спілкування; - умов побудови системи самовиховання; предмета і завдань педагогіки початкової школи, її основних категорій; - джерел і галузей педагогіки; - філософських основ педагогіки; методології педагогічної науки; - загальної характеристики методів науково-педагогічних досліджень; - системи освіти і виховання в Україні та принципів її побудови; - особливостей організації педагогічного процесу як цілісної системи; - чинників розвитку і формування особистості молодшого школяра; Уміти: - діагностувати власні здібності до педагогічної діяльності; - обирати методи, форми, та засоби самовдосконалення; - опрацьовувати зміст навчального матеріалу; - раціонально організовувати навчальний час; - адаптуватися до умов навчання у ВНЗ, специфіки його організації, видів контролю та оцінювання результатів навчальної діяльності; - розкривати суть основних категорій педагогіки та використовувати їх у педагогічній діяльності; - характеризувати систему і структуру освіти в Україні; - розкривати суть та особливості чинників розвитку і формування особистості молодшого школяра; - аналізувати різноманітні педагогічні явища і процеси; - проектувати та моделювати хід протікання педагогічних явищ і ситуацій.	
---	--	--

виникають в освітній практиці початкової школи, на основі сформованих знань про теоретичні засади побудови змісту і процесу навчання молодших учнів, у тому числі ґрунтовних знань про сучасні теорії навчання, гнучкого володіння методами навчання; спроможність обґрунтовано обирати прийоми, засоби, технології, форми організації навчання, адекватні дидактичній ситуації. Виховна. Здатність випускника до здійснення виховної діяльності з молодшими школярами; здатність до планування, проектування й аналізу виховного процесу початкової школи як цілісної педагогічної системи, яка включає мету, завдання, зміст, методи, прийоми, педагогічні засоби, форми організації, діяльність вихователя й вихованців; спрямованість на досягнення відповідних результатів; здатність ефективно використовувати виховний потенціал уроків і занять з учнями в позаурочний час тощо.		
Здатність до побудови інформаційної моделі предметної області, володіння елементами логіки, орієнтування в інформаційно-правових базах даних.	Знати: - основи сучасних технологій обробки інформації та можливості їх застосування в правовій сфері; - сучасний стан і основні напрямки розвитку комп'ютерної техніки та програмного забезпечення; - особливості роботи в локальній і глобальній комп'ютерних мережах, навички роботи електронною поштою та засобами online-комунікації. Вміти: - володіти основним комп'ютерним інформаційним інструментарієм, що допомагає в вирішенні правових завдань; - бути впевненим користувачем ПК; - працювати з сучасним програмним забезпеченням загального призначення; - працювати в умовах загрози зараження системного ПЗ вірусами.	Сучасні інформаційні технології з основами інформатики та програмування
Здатність застосовувати теоретичні знання для вирішення професійно-педагогічних задач у практичній діяльності; використовувати базові методики психолого-педагогічних досліджень; застосовувати базові знання в галузі	Знати: - предмету, завдань, методів, принципів психології, її основних галузей; - основних етапів розвитку психології як науки;	Психологія загальна

початкової освіти в науково-дослідній і професійно-педагогічній діяльності; аналізувати нормативні документи, методичну та наукову літературу, кращий педагогічний досвід. Здатність до саморозвитку майбутнього фахівця, творчого підходу до педагогічної діяльності в початковій школі, досягнення її максимальної ефективності й результативності.	- особливостей наукової та практичної психології; - основних напрямків роботи шкільного психолога; - основ психодіагностики (шкільний аспект); - закономірностей психічного розвитку; - вимог до психологічних досліджень; - понять про особистість та діяльність; - чинників розвитку особистості; Уміти: - спостерігати та аналізувати психологічні факти та явища; - формулювати психологічну проблему (на рівні гіпотези); - порівнювати різні вікові етапи розвитку людини та описувати динаміку цього розвитку у категоріях психології; - користуватись окремими (рекомендованими) діагностичними методиками.	
Здатність до встановлення взаємозв'язку будови і функцій органів і систем органів організму; застосування конкретних знань для пояснення фізіологічних процесів, еволюційних особливостей, екологічних ситуацій.	Знати: - генетичні системні механізми онтогенезу; - методи вивчення спадковості людини; - особливості процесів дихання, травлення, обміну речовин, терморегуляції, виділення в регуляції і узгодженості функцій організму дитини та взаємозв'язку організму з навколишнім середовищем; - особливості впливу мутагенних факторів на спадковість людини; Вміти: - застосовувати методи визначення спадковості людини та закономірностей передачі ознак із покоління в покоління; - застосовувати аналіз родоводів для визначення типу спадкування тієї чи іншої ознаки, тієї чи іншої хвороби в кожному окремому випадку; - застосовувати конкретні знання для пояснення фізіологічних процесів, еволюційних особливостей, екологічних ситуацій; - розпізнавати органи і системи органів, пояснювати зв'язок між іншими будовою і функцією; - пояснювати шкідливість впливу факторів ризику на здоров'я людини, прогнозувати наслідки впливу людини на природні екосистеми.	Анатомія, фізіологія дітей з основами генетики та валеології
Загальні компетентності: Загальнонавчальна.Здатність навчатися й	Знати: - предмета, завдань і категорій дидактики; законів, закономірностей, принципів, правил навчання; методів,	Дидактика

оволодіватисучасними знаннями, окрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками,технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Дослідницько-праксеологічна. Здатність виявляти,ставити та вирішувати проблеми, зокрема, в процесі професійно-педагогічної діяльності. Здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Спеціальні компетентності: Дидактична.Здатність майбутнього вчителя(випускника) вирішувати стандартні та проблемні професійні завдання, що виникають в освітній практиці початкової школи, на основі сформованих знань про теоретичні засади побудови змісту і процесу навчання молодших учнів, у тому числі ґрунтовних знань про сучасні теорії навчання, гнучкого володіння методами навчання; спроможність обґрунтовано обирати прийоми, засоби, технології, форми організації навчання, адекватні дидактичній ситуації. Організаційна. Здатність до організації навчально-виховного процесу в початковій школі, систематичного підвищення професійно-педагогічної кваліфікації. Контрольно-оцінювальна. Здатність до реалізації критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів початкової школи; здатність дотримуватись Державних вимог до рівня загальноосвітньої підготовки учнів початкової школи, визначених у програмі. Вербально-логічна. Здатність педагога володіти доцільними формами вербального професійного спілкування в колективі, сприймати, осмислювати й відтворювати зміст і основну думку	прийомів, засобів навчання; - основних видів (типів) навчання; теоретичних основ процесу навчання; - традиційних та інноваційних форм організації навчального процесу; - типології уроків та їх структуру; - вимог до сучасного уроку в початковій школі; - різних підходів до мотивації навчальної діяльності школярів та шляхів, форм, методів оптимізації навчального процесу в початковій школі; - причин втрати інтересу до навчання в учнів молодшого шкільного віку; - способів організації самостійної діяльності учнів; - особливостей аналізу навчального процесу в початковій школі; форм та методів діагностики навчального процесу і результатів навчання школярів; - методів контролю та критерії оцінювання навчальних досягнень учнів початкових класів. Уміння і навички: - характеризувати предмет, завдання і категоріїдидактики; - застосовувати у своїй педагогічній діяльності знання про індивідуальні та вікові особливості учнів молодшого шкільного віку; - оперувати основними поняттями і визначати суть процесу навчання; - дотримуватись основних законів, закономірностей, принципів і правил навчання; - використовувати на практиці методи, прийоми та засоби навчання; - характеризувати види (типи) навчання; застосовувати різні підходи до організації навчального процесу; - реалізовувати загальноприйняті форми організації навчального процесу учнів молодшого шкільного віку; - розрізняти типи уроків за структурою та використовувати їх відповідно до дидактичної мети; - дотримуватись основних вимог до сучасного уроку; - застосовувати різні підходи до мотивації та визначати шляхи оптимізації навчальної діяльності учнів початкових класів; - організувати самостійну діяльність учнів; - аналізувати урок в початковій школі; - застосовувати форми та методи діагностики навчального процесу та результатів навчання; - використовувати методи контролю та дотримуватись критеріїв	
--	---	--

усних і письмових висловлювань, коригувати власне й чуже мовлення; здатність опрацьовувати, групувати навчальну інформацію, адекватно усвідомлювати комунікативний сенс повідомлень, запам'ятовувати й у разі необхідності актуалізовувати в пам'яті професійні знання, фактичні дані, навчальну інформацію.	оцінювання навчальних досягнень учнів початкових класів.	
	Знання: - основні поняття педагогічної психології; - основні методи психолого-педагогічних досліджень; основні закономірності - особистісного та інтелектуального розвитку індивіда під впливом навчання та виховання; - механізми і закономірності навчання та виховання; психологічні аспекти освітньої діяльності; психологічні засади педагогічної та учбової діяльності; психологічні особливості учнів та педагогів; психологічні характеристики навчально-педагогічної взаємодії та спілкування. Уміння і навички: визначати механізми та закономірності засвоєння учнями соціокультурного досвіду, його структурування та збереження в індивідуальній свідомості учня; визначати зв'язки між рівнем інтелектуального і особистісного розвитку учня та формами і методами впливу на його навчання та виховання; визначати особливості організації та управління учбовою діяльністю учнів і вплив цих процесів на їх інтелектуальний і особистісний розвиток та учбово-пізнавальну активність; застосовувати базові методики психолого-педагогічних досліджень.	Психологія педагогічна
Інструментальні: володіння узагальненими знаннями у	Знання: - сутності національного виховання;	Теорія та методика виховання

сфері організації виховної роботи з учнями початкової школи; володіння методологією наукового пізнання; володіння основами знань з теорії виховання; володіння методичними компетентностями на теоретико-методологічному рівні. вформованість креативного мислення; Міжособистісні: здатність організовувати діалогічну взаємодію між учнями, педагогами та батьками школярів; здатність до здійснення міжособистісної комунікації у процесі організації виховної роботи з молодшими школярами; здатність організовувати виховну міжособистісну взаємодію з різними категоріями дітей. Системні: здатність до узагальнення та систематизації знань з теорії та методики організації виховної роботи; здатність до класифікації джерел, форм та методів діяльності; здатність до організації та здійснення ефективного планування виховної роботи; здатність до самостійного вирішення типових та нестандартних виховних проблем, завдань педагогічного характеру.	- педагогічні умови, що забезпечують ефективний виховний вплив на формування особистості; - методи організації та здійснення колективного творчого виховання; - інноваційні технології організації виховного процесу в початковій школі; - психолого-педагогічні засади організації виховного процесу як цілісної системи формування особистості молодшого школяра - виховну систему школи, її зміст, структуру, характеристики основних компонентів; - методику діалогічної взаємодії вчителя та учнів у виховному процесі початкової школи; - методику педагогічної діагностики вихованості молодших школярів; - методику організації позакласної та позашкільної виховної роботи у ЗОШ І ст. - методи організації навчально-виховної діяльності молодших школярів, спілкування та формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; - методи емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; методи пізнання, самовиховання; - виховні традиції етнічних спільнот карпатського регіону; Уміти: - залучати етнокультурні цінності в процес виховання молодших школярів; - налагоджувати спілкування з метою формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; - володіти методами емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; - самостійно працювати з педагогічною, довідковою, енциклопедичною літературою; - застосовувати методи виховної роботи в практичній діяльності; - адекватно добирати форми і методи виховної роботи; - визначати позитивні зміни в підвищенні рівня вихованості й надавати допомогу вихованцям у	
--	--	--

	складанні програми самовиховання; - конструювати й аналізувати різні форми виховних заходів; здійснювати самоаналіз і самооцінку головних показників власної професійної придатності до педагогічної діяльності; - інтегрувати етнокультурну самобутність карпатського регіону в освітнє середовище початкової школи; - організовувати виховні заходи з використанням звичаєвої обрядовості Гуцульщини і Покуття.	
Здатність аналізувати та проектувати педагогічний процес у початковій школі; здатність використовувати набуті знання про особливості педагогічної діяльності та її види; здатність до аналізу професійно-педагогічних ситуацій та вміння їх розв'язувати; здатність використовувати знання про особливості педагогічного спілкування та його стилі, педагогічний такт та авторитет учителя; здатність до самовдосконалення з використанням професійно-педагогічного тренінгу.	Знання: - основних вимог, які ставить суспільство перед сучасним творчим учителем початкової школи; - сутностей і компонентів педагогічної майстерності; - оптимальних способів організації навчально-виховного процесу з молодшими школярами; - стилів і моделей педагогічного спілкування; - педагогічного такту та авторитету, педагогіки як практичної режисури; Уміти: - здійснювати навчально-виховний процесу в початковій школі з використанням оптимального способу його організації; - планувати навчально-виховну роботу; - аналізувати та розв'язувати педагогічні ситуації, моделювати і конструювати з використанням імітаційного моделювання, рольової та ділової гри виховних заходів та уроків з учнями молодшого шкільного віку, їх аналіз.	Педагогічна майстерність
Здатність до створення навчального середовища для підготовки компетентного вчителя в питаннях методики навчання математики у початкових класах; використання сучасних теоретичних і практичних підходів до роботи над різними видами задач; визначення ефективного способу розв'язування математичних задач; застосування теоретичних знань до розв'язування найрізноманітніших життєвих ситуацій.	Знати: - теоретико-методичні основи навчання учнів розв'язувати текстові задачі різного змісту і складності; - способи навчання молодших школярів розв'язувати задачі; - основні умови створення освітнього розвивального середовища під час навчання математики; - аналізувати, узагальнювати, систематизувати та активно використовувати сучасні технології під час ознайомлення учнів із задачами; - вести педагогічну роботу, визначати рівень засвоєння навчального програмного матеріалу, прищеплювати учням навички самостійного опанування знань; - використовувати навички, що були сформовані й розвинуті під час вивчення дисциплін професійної	Математика

	практичної підготовки з метою формування практичних навичок у сфері розв'язування задач; Уміти: - володіти сучасними технологіями, ефективними прийомами і способами навчання математики, зокрема розв'язування задач; - вміння визначати функції, структуру, види та етапи роботи над задачами і іншими завданнями початкового курсу математики; - вміння оволодівати практичними вміннями навчання молодших школярів розв'язувати задачі; - вміння забезпечувати творчу спрямованість у роботі над задачами початкового курсу математики.	
Здатність до оволодіння базовими знаннями в галузі мовознавчої дисципліни "Сучасна українська мова" в обсязі, необхідному для успішного здійснення професійної діяльності учителя початкової ланки освіти; до застосування мовних норм, що склалися історично в фонетиці, лексиці, граматиці, семантиці, стилістиці, значення основних мовознавчих термінів; до опанування знань щодо основних етапів розвитку української літературної мови, місця і ролі української мови в сучасному суспільному житті України, основних законодавчих документів про мову, характерних рис діалектів, особливостей роботи мовних органів, фізіолого-артикуляційної характеристики звуків, фонетичних явищ, морфологічних змін в системі мови, морфемної, граматичної структури сучасної української мови, системи орфографічних правил української мови, особливостей стилістичного використання окремих мовних одиниць.	Уміти: - вільно оперувати основними лінгвістичними фактами в галузі фонетики, лексикології, морфології, синтаксису, - записувати текст фонетичною транскрипцією, - розпізнавати та аналізувати фонетичні та морфологічні явища у словах, - володіти фонетичними, орфографічними, пунктуаційними та орфоепічними нормами сучасної української літературної мови, що передбачають здатність продукування граматично коректних висловлювань; - володіти культурою усного і писемного мовлення, виконувати лексикологічний, морфологічний та синтаксичний аналіз мовних одиниць, вміти каліграфічно писати на дошці та в зошитах, опрацьовувати наукову лінгвістичну літературу, застосовувати новітні технічні засоби навчання, аналізувати шкільні підручники і посібники з української мови; - володіти навичками мовленнєвої діяльності із дотриманням основних комунікативних ознак культури мовлення (його правильності, точності, логічності, образності, виразності).	Сучасна українська мова з практикумом
Здатність до володіння узагальненими знаннями у сфері природознавства і суспільствознавства. Здатність розкривати сутність основних процесів і явищ, які відбуваються в географічній оболонці, у розмаїтті флори і фауни нашої планети. Володіти уявленнями про проблему взаємодії природи і суспільства. Мати уявлення і поняття про об'єкти та явища природи, їх взаємозв'язки у системі "жива-нежива природа", "природа-	Знання: - основних фізико-географічних понять та сутність головних процесів, які відбуваються в географічній оболонці Землі; - існуючих тісних взаємозв'язків між географічними об'єктами, процесами і явищами; - будови і походження Всесвіту та Сонячної системи; природних зон світу, України; - головних особливостей царств	Основи природознавства та суспільствознавства

людина", усвідомлення свого місця в навколишньому світі. Мати науковий світогляд про природне середовище як цілісну матеріальну систему, компоненти якої знаходяться у постійному розвитку і взаємодії.	Рослин і Тварин; - відомостей про будову, процеси життєдіяльності та різноманітність рослин і тварин, їх роль у природі та життя людини; - методологічного підґрунтя формування екологічних акцій в навчально-виховному процесі початкової школи; - про соціальне оточення як середовище життєдіяльності людини, її належність до суспільства; громадянських якостей; уміння: - показувати на карті макроформи рельєфу, складові частини Світового океану; - пояснювати найважливіші процеси у географічній оболонці Землі та взаємозв'язки між природними компонентами ландшафту; - здійснювати порівняльну характеристику планет Сонячної системи; визначити місцевий, поясний час, пояснювати наслідки річного руху Землі; - описувати властивості вод Світового океану, річкових та підземних вод; проводити фенологічні спостереження в природі; - аналізувати літературу з природознавства і суспільствознавства; виготовляти необхідний наочний дидактичний матеріал.	
Загальні компетентності: загальнонавчальна: – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти; інформаційно-аналітична: – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків; дослідницько-практико-орієнтована: – здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, зокрема, в процесі професійно-педагогічної діяльності. Здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно; рефлексивна: – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підході до навчально-виховного процесу початкової школи.	Знати: - мету і завдання навчання математики в початковій школі; - особливості і побудову курсу математики початкової школи; - структуру уроку математики; - методику навчання молодших школярів нумерації чисел та арифметичних дій в концентрах “Десяток”, “Сотня”, “Тисяча” та “Багатоцифрові числа”; - методику формування поняття задачі та складеної задачі, навчання розв’язування простих й складених задач в 1-4-му класах. - методику навчання дробам в курсі початкової математики; - методику алгебраїчної та геометричної пропедевтики в початковій школі; - методику вивчення величин та їх вимірювання в курсі початкової математики. - зміст поняття “предметно-математична компетенція” учня початкової школи; - можливості реалізації компетентного підходу до змісту	Методика навчання освітньої галузі «Математика»

Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності: Математична компетентність: здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну, теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика». Складниками математичної компетентності є арифметична, логічна, алгебраїчна, геометрична та тотожних перетворень.	початкової математичної освіти; вміти: - користуватися нормативними документами; - уміння складати конспекти уроків з окремих тем курсу математики початкової школи; - складати системи навчальних завдань із підготовки до введення нового матеріалу, ознайомлення з ним та формування математичних вмінь та навичок з опанування навчального матеріалу, представленого у змістових лініях; - визначати рівень сформованості компетенції за новою навчальною програмою на кожному етапі навчання; - складати системи завдань із формування окремих видів компетенцій із застосуванням диференційованого підходу.	
Загальні компетентності: загальнонавчальна, щопередбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; інформаційно аналітична – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; комунікативна – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; рефлексивна – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходу до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності: філологічна – здатність до застосування професійно профільованих лінгвістичних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу початкового курсу української мови та їхніх окремих змістових ліній; методична – здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні	знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу методики навчання української мови в початкових класах; - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом принципи, методи і прийоми розкриття суті певних мовних та мовленнєвих явищ; - зміст та вимоги шкільної програми до навчання молодших школярів української мови; - особливості, зміст і завдання вивчення мовних тем: мова і мовлення, текст, речення, значення слова, будова слова, частини мови, звуки і букви, склад, наголос; методику здійснення мовленнєвої діяльності: слухання-розуміння (аудіювання), говоріння, читання і письмо; вміти: - ефективно розв'язувати стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів української мови у відповідності із освітніми змістовими лініями, визначеними Державним стандартом початкової загальної освіти; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу навчання української мови учнів 1-4 класів; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем навчання та виховання учнів загальноосвітньої	Методика навчання української мови

методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	школи першого ступеня; - моделювати структуру уроків української мови на основі врахування особливостей дидактичної та методичної класифікацій; добирати систему лінгвістичних вправ, володіти методикою їх виконання в процесі вивчення певних мовних явищ.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; загальнокультурна – здатність аналізувати й оцінювати найважливіші досягнення національної та світової науки й культури, орієнтуватися в культурному та духовному контекстах сучасного українського суспільства; застосовувати засоби й технології інтеркультурної взаємодії; інформаційно аналітична – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; комунікативна – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; рефлексивна – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходу до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Фахові компетентності: філологічна – здатність до застосування професійно профільованих мовно-літературних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу читання у початковій школі; методична – здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній літературного читання, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	знати: - зміст творів, що увійшли до фонду класики дитячої літератури й адресовані дитячій аудиторії; твори сучасних українських та зарубіжних письменників; - історію становлення та розвитку української та інших національних літератур для дітей; - відомості про життєвий і творчий шлях визначних письменників, які писали для дітей і розвивали традицію дитячої літератури; - відомості про життєвий і творчий шлях дитячих письменників Гуцульського і Покутського краю; - читання, її основних якостей; - основні прийоми роботи над художнім текстом; - мету і завдання, типи уроків читання в початковій школі; - принципи побудови програми з літературного читання; - принципи відбору дитячих книжок для уроків позакласного читання; - підручники «Літературне читання», їх зміст, принципи побудови; - етапи роботи з художнім твором, прийоми роботи на кожному етапі, види бесід на уроках літературного читання; - жанрові особливості творів; прийоми роботи з кожним жанром; види підготовчої роботи; - етапи формування читацької самостійності; Уміти: - визначати особливості літератури для дітей як специфічної галузі мистецтва слова; - характеризувати основні етапи розвитку української та зарубіжної літератури для дітей; - здійснювати літературний аналіз художніх текстів різних жанрів; - висловлювати критичні міркування з приводу прочитаного; - робити висновки, узагальнення, визначати значення художнього твору у вихованні сучасної дитини, формуванні її особистості; - розробляти, проводити і аналізувати уроки літературного та позакласного читання;	Дитяча література та методиканавчання літературного читання

	- розробляти, проводити і аналізувати уроки літератури рідного краю; - добирати і опрацьовувати статті з проблеми літературного читання, створювати методичну скарбничку прийомів, завдань, вправ на уроках літературного читання.	
Інформаційна компетентність – здатність ефективно використовувати сучасні інформаційні технології при викладанні початкового курсу інформатики як окремої навчальної дисципліни, так і для застосування обчислювальної техніки в ході підготовки та проведення навчальних занять і позакласної роботи в початковій школі. Світоглядна компетентність – здатність до розуміння базових принципів застосування інформаційних технологій в навчально-виховному процесі та в розумінні ролі інформації, як в освіті так і науці. Методична компетентність — здатність ефективно ознайомлюватись з методикою використання інформаційних технологій в початковій школі та формувати навички організації навчального процесу з використанням комп'ютерної техніки.	Знати: техніку безпеки і правила поведінки у комп'ютерному класі та під час роботи за комп'ютером; предмет, завдання, методичну систему навчання методики викладання інформатики у початковій школі; вимоги програми, методичне та прикладне програмне забезпечення для вивчення даної дисципліни; форми, методи та засоби навчання. Типи, структури уроків, особливості їх проведення з використанням методики викладання інформатики у початковій школі; методику для забезпечення фахового навчання, основні поняття інформації та інформаційних процесів, роботи з комп'ютером, його будовою й основними складовими; сучасну методику навчання роботі з текстовими і графічними редакторами, редактором презентацій, комп'ютерною графікою, мультиплікацією, створенням алгоритму. вміти: вміти організовувати роботу у кабінеті інформатики; вміти планувати навчальний процес з інформатики, вибирати організаційні форми та методи, які сприятимуть досягненню поставленої мети; розробляти, моделювати, створювати наочний та дидактичний матеріал, вести особистий блог з метою залучення батьків та учнів до взаємодії та обміну досвідом із колегами; вміти використовувати програмну підтримку курсу і оцінювати її методичну доцільність; складати та презентувати конспекти уроків до заданої теми.	Методика навчання інформатики
Загальні компетентності Інформаційна компетентність – здатність донабуття концептуальних знань на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослідницької роботи, здатність до перманентного самозбагачення науково-практичними досягненнями в галузі освіти, володіння сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями; уміння користуватися	Знати: - сучасні підходи до модернізації процесу навчання природознавства; - провідні ідеї навчальних програм з природознавства, сучасні вимоги до їх реалізації; - особливості проектування уроків з природознавства за компетентнісним підходом; - сучасні уявлення про сутність ключових та предметних компетенцій та їх компонентів.	Методика навчання освітньої галузі «Природознавство»

друкованими та електронними джерелами інформації, опрацювати різні види інформації, обробляти її відповідно до цілей і завдань освітнього процесу. Когнітивна компетентність – здатність до самореалізації та саморозвитку, готовність до постійного підвищення особистісного та професійного рівня. Науково-дослідницька компетентність – здатність до провадження дослідницької та інноваційної педагогічної діяльності, володіння сучасними методами наукових досліджень в освітній галузі; уміння добирати, аналізувати, систематизувати й синтезувати фактичний матеріал; формувати новизну наукового дослідження, узагальнювати та інтерпретувати його результати, проявляючи критичну обізнаність та інтелектуальну чесність. Соціальна компетентність – здатність до критичного осмислення проблем у професійній діяльності та прийняття відповідних рішень, пізнавальної самостійності і соціальної активності; відповідальність за розвиток професійного знання та вдосконалення практичного досвіду. Спеціальні компетентності ґрунтуються на таких здатностях: аналізу, зіставлення та порівняння освітньо-педагогічних концепцій навчання природознавства в Україні; пізнання сучасних тенденцій природознавства та відображення їх у змістовому компоненті процесу навчання природознавства молодших школярів; моделювання професійної діяльності фахівця початкової ланки освіти на основі знань про сучасні підходи до організації процесу навчання природознавства у загальноосвітньому навчальному закладі; впровадження сучасних концепцій та інноваційних підходів до навчання мови і в педагогічний процес початкової ланки освіти; аналізувати, систематизувати та узагальнювати результати наукових досліджень у галузі природничої освіти; критичного осмислення актуальних проблем та підходів до їх вирішення у навчанні природознавства та професійній діяльності.	Уміти: - співвідносити теоретичні знання з практичними потребами сучасної школи, втілювати нові методичні ідеї в практику навчання природознавства; здійснювати самостійні наукові пошуки й експериментальні дослідження; - проектувати уроки природознавства з використанням новітніх підходів та сучасних вимог до їх проведення; - впроваджувати ідеї сучасних наукових підходів та концепцій природничої освіти у практику навчання природознавства молодших школярів; - передбачати й розуміти зміни, що будуть презентовані в нових нормативних документах з природничої освіти молодших школярів; - добирати й аналізувати науково-методичну літературу з проблеми.	
Соціальна компетентність – здатність працювати в команді, знаходити порозуміння, запобігати конфліктам, приймати самостійні рішення, відповідати за їх наслідки для оточення, ціннісно ставитися до довкілля та своєї особистості. Громадянська компетентність – усвідомлення своїх прав і обов'язків, використання моделей поведінки, які відповідають нормам моралі і права, здатність критично мислити, приймати	Знати: - мету, завдання, зміст навчальної дисципліни; зв'язки методики з іншими навчальними дисциплінами; - методику реалізації освітньої галузі «Суспільствознавство» в початковій школі; - понятійний апарат навчальної дисципліни; - процес мотивації і активізації навчально-пізнавальної діяльності	Методика навчання освітньої галузі «Суспільствознавство»

рішення, виявляти громадянську позицію у ставленні до природи, до людей, до самого себе. Загальнокультурна компетентність – здатність сприймати духовно-моральні основи життя людини, досягнення національної та світової культури, застосовувати методи самовиховання, орієнтовані на загальнолюдські цінності, опановувати моделі толерантної поведінки та стратегії конструктивної діяльності в умовах культурних, мовних, релігійних та інших відмінностей між народами, різноманітності світу й людської цивілізації. Уміння вчитися – здатність визначати мету своєї діяльності, проявляти зацікавленість навчанням, володіти навичками самоконтролю і самооцінки, набувати індивідуального досвіду самоорганізації, робити нескладні дослідження. Інформаційно-комунікативна компетентність – здатність добувати, осмислювати, аналізувати та використовувати інформацію з різних джерел, користуватися різноманітною довідковою літературою, уміння здійснювати комунікацію у групі та в колективі	молодших школярів з предмета «Я у світі»; -форми контролю і регулювання навчально-пізнавальної діяльності молодших школярів з предмета «Я у світі»; -шляхи підвищення якості навчально-пізнавального процесу з предмета «Я у світі» в світлі сучасних вимог. Уміти: -поєднувати національні та загальнолюдські цінності, використовуючи історичний досвід людства, усвідомлювати свою належність до певної спільноти, включаючи європейську та світову; -сприяти розвитку соціально зрілої особистості, яка здатна жити і само реалізовуватися в умовах багатоманітного та складно організованого світу, суспільства, у тому числі його економічних засад, що змінюються, творчому та відповідальному вирішуванню проблем, що виникають у різних сферах; -сприяти оволодінню суспільно значущими компетенціями.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії.	Знати: Загальні основи сучасного виробництва; теоретичні основи методики трудового навчання; Зміст державного стандарту освітньої галузі „Технологія” для початкової школи. Уміти: Ознайомлювати учнів з технологічними процесами сучасного виробництва, формувати у них знання про трудову діяльність українського народу, місцеві традиційні ремесла, архітектурну творчість; Формувати навички самообслуговування в процесі побутової праці та навчання; Ознайомлювати учнів з різними видами праці, професіями та кваліфікаційними якостями працівників; Формувати елементи технічного мислення у дітей, основи конструкторських умінь, забезпечувати розвиток умінь творчо розв’язувати проблемні ситуації, використовувати нестандартні шляхи їх вирішення власній творчій діяльності; Досліджувати та добирати матеріали з необхідними для певних видів роботи властивостями, виконувати технологічні операції з їх обробки та	Методика трудового навчання

Спеціальні компетентності—здатність самостійно і критично мислити;здатність дотримуватися культури праці та побуту;здатність до розвитку особистісних якостей, потрібних людині як суб'єкту сучасного виробництва і культурного розвитку суспільства, виховання відповідальності за результати власної діяльності;здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні і технологічні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	застосуванням відповідних ручних інструментів з дотриманням вимог культури, гігієни та безпеки праці; Читати графічні зображення, технічну документацію; Добирати об'єкти навчальної праці молодших школярів відповідно до програмних вимог; -складати плани-конспекти уроків праці за орієнтовною структурою, зразком, на основі спостережень реальних уроків; Організовувати самостійну трудову діяльність учнів заготовими технологічними картками, навчальними посібниками; формувати в учнів елементи культури праці, політехнічні знання та уміння виконувати технологічні операції, удосконалювати загально трудові уміння молодших школярів; Здійснювати міжпредметні зв'язки уроків трудового навчання з іншими шкільними предметами; оцінювати навчальні досягнення учнів на уроках праці; робляти конспекти уроків праці та позакласних заходів звикористанням нестандартних підходів до організації навчально-виховного процесу, в тому числі для шестилітніх школярів та учнів малокомплектних шкіл; здійснювати реферативний аналіз окремих питань теорії практики трудового навчання у початкових класах, володіти методикою наукового дослідження в галузі трудового навчання молодших школярів.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; Інформаційно аналітична компетентність –здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Інформаційно-комунікаційна компетентність – здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та відповідні засоби для виконання особистісних і суспільно значущих завдань. Рефлексивна компетентність –здатність ефективно та адекватно здійснювати	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу «Основи здоров'я і фізична культура» в початкових класах; - предмет, мету і завдання інтегрованого курсу «Основи здоров'я і фізична культура» для учнів 1-4 класів; - структуру та зміст навчального матеріалу інтегрованого курсу «Основи здоров'я і фізична культура» для учнів 1-4 класів; - методику організації навчального процесу з основ здоров'я та фізичної культури; - вимоги до навчальних досягнень учнів з основ здоров'я та фізичної культури; - основні форми, методи і стратегії навчання учнів основам здоров'я та	Методика навчання освітньої галузі «Здоров'я і фізична культура»

рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підході до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Здоров'язбережувальна компетентність – здатність застосовувати в умовах конкретної ситуації сукупність здоров'язбережувальних компетенцій, дбайливо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших людей. Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	фізичної культури; - засоби формування в учнів здоров'язбережувальної компетентності: активної мотивації на ведення здорового способу життя, удосконалення фізичної, соціальної, психічної та духовної складових їх особистого здоров'я, здатності застосовувати всі набуті компетенції в конкретних життєвих або навчальних умовах. Уміти: - будувати урок з означеної дисципліни як цілісну, складну, динамічну систему, основними складовими якої є організаційний, дидактичний, методичний та оздоровчий аспект; - методично грамотно організовувати навчальний процес з основ здоров'я та фізичної культури; - правильно оцінювати навчальні досягнення учнів з основ здоров'я та фізичної культури; - використовувати в навчальному процесі основні форми, методи і стратегії навчання учнів основам здоров'я та фізичної культури; - виховувати в учнів бажання вести здоровий та безпечний спосіб життя.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями розвитку й виховання дітей молодшого шкільного віку; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; орієнтування в сучасних тенденціях розвитку початкової освіти, дослідженнях проблем музичного розвитку дітей, знання правових основ і законодавчих актів у сфері початкової освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації з різних джерел та формулювання власної думки і логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися з учнями, колективом педагогів, батьками, вміння знайти правильний підхід до кожної дитини, встановити з ними доцільні з педагогічного погляду стосунки, наявність педагогічного такту. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, які сприяють розвитку й саморозвитку учнів початкової школи, творчому підході до навчально-	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу музичного мистецтва з методикою навчання - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом принципи, методи і прийоми музичного виховання в початковій школі; - зміст та вимоги навчальної програми з музичного мистецтва для 1-4 класів естетичного розвитку дітей молодшого шкільного віку, види музичної діяльності; - особливості, зміст і завдання видів музичної діяльності: сприймання музики, виконання, співу, музично-ритмічна й пластична імпровізація, гра на дитячих музичних інструментах; засвоєння необхідних музичних термінів; - сучасні програми з музичного розвитку дітей; - структуру музикальності і вікові можливості музичного розвитку учнів; - форми організації музичного виховання, навчання і розвитку дітей молодшого шкільного віку; - основні музичні жанри та музичний репертуар для дітей молодших класів;	Музичне мистецтво з методикою навчання

виховного процесу навчального закладу; здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання молодших школярів; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні компетентності Фаховакомпетентність –здатність до застосування професійно профільованих музично-педагогічних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу курсу художня діяльність та його окремих змістових ліній; ерудиція в музично-педагогічній спеціалізації; знання завдань державної програми з музичного виховання дітей молодшого шкільного віку, наявність необхідних знань й умінь з методики музичного виховання. Методичнакомпетентність –здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні завдання під час уроку музичного мистецтва ; сформованість системи музично-теоретичних та предметно-академічних знань, умінь у галузі музичного виховання дітей початкових класів. Мобілізаційнакомпетентність –здатність впливати на емоційно-вольову сферу особистості школяра найраціональнішим шляхом, зацікавлення дітей музичним мистецтвом. Дослідно-творчакомпетентність – здатність до самовдосконалення, творчого пошуку, постійного поповнення професійних знань, умінь і навичок, пошуку ефективних шляхів розв’язання музично-педагогічної сфери; наявність необхідних умінь, навичок та здібностей до творчої діяльності.	- зміст і структуру уроків мистецтва; - - види свят і розваг з використанням творів музичного мистецтва та фольклору; - етнокультурну самобутність музичного мистецтва карпатського регіону. Уміти: - аналізувати досягнення сучасної музично-педагогічної науки з питань музичного розвитку дітей; - творчо підходити до організації виховної роботи з музичного розвитку дітей; - орієнтуватися в різноманітних формах організації музичної діяльності дітей в навчальних закладах; - готувати і проводити свята і розваги з застосуванням музичного мистецтва та фольклорної спадщини; - складати сценарії свят і розваг з урахуванням родинно-побутових та календарно-обрядових традицій; - використовувати музику в повсякденному житті дитячого учнівського колективу та в процесі інших занять; - керувати самостійною музичною діяльністю учнів; - творчо використовувати різні музично-педагогічні технології, проявляти креативність і гнучкість у підході до дитини, а також у використанні музичного мистецтва; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу музичного виховання й розвитку дітей молодшого шкільного віку; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем музичного виховання учнів; - вільно оперувати музичною термінологією; - моделювати структуру музичних занять з врахуванням особливостей етнокультурних особливостей музичного мистецтва карпатського регіону.	
Загальні компетентності Соціальнакомпетентність –здатність навчатися і практично засвоювати багатих досвід, прогресивні досягнення у різних галузях людської діяльності і передавати їх засобами образотворчого мистецтва і впливати на соціальну практику. Загальнокультурна і естетичнакомпетентність –здатність до засвоєння національних надбань і обмін культурними досягненнями інших народів, збагачення знаннями про світ та	Знати: – історію методів навчання малюнку та актуальні проблеми мистецької освіти; основи теорії (види і жанри образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і дизайну), мету і головні завдання викладання образотворчого мистецтва в школі; закони і правила побудови малюнку, прийоми і засоби композиції; основи кольорознавства і особливості роботи акварельними, гуашевими фарбами та	Образотворче мистецтво з методикою навчання

естетичної ідентифікації (розуміння культурної традиції), естетичної самоідентифікації (рефлексуючої здатності суб'єкта до кореляції власного «Я» з нормативними ідеалами й відповідного саморозвитку); формування світоглядних орієнтацій і компетентностей у сфері художньої культури, виховання потреби творчої самореалізації та духовного самовираження і вдосконалення у процесі опанування загально людськими цінностями. Науково-пізнавальна компетентність – здатність до опанування певною сумою знань, навиків і умінь в галузі образотворчого мистецтва і художньої культури, історії, науки, і техніки; вивчення образотворчого мистецтва для особистісного художньо-естетичного розвитку та здатності особистості до пізнавальної діяльності і творчого самовираження у певному виді мистецтва, що формується в процесі його сприймання і практичного опанування; Інформаційно-комунікативна компетентність – здатність особистості розуміти мову мистецтв і володіти навиками вербального та практичного спілкування у сфері образотворчості, позитивно впливати і приймати участь у різних сферах життя людей, передавати свої знання, враження, відчуття і переживання іншим. Спеціальні компетентності Мистецька компетентність – здатність до вивчення теорії і практики образотворчого мистецтва, формування ключових, предметних і міжпредметних компетентностей, опанування різними видами (образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва, архітектури і дизайну) та їхньою взаємодією; оволодіння теоретичними і практичними знаннями художніх дисциплін; компетентність спілкуватися через мистецтво і адекватно відгукуватися на прекрасне, використовувати його в процесі саморозвитку; здатність до професійної творчої, практичної художньої діяльності (створення художніх виробів у різних сферах мистецтва і дизайну), організації виставок і творчого самовираження у певному виді мистецтва. Методична компетентність – здатність особистості до пошуку ефективних засобів вдосконалення методики навчання (малюнку, живопису, декоративної і станкової композиції), що формується в процесі вивчення (сприймання і практичного опанування) навчального матеріалу дисципліни; вміння творчо використовувати знання і вміння у професійній діяльності; володіння	іншими художніми матеріалами; – дидактичні принципи викладання образотворчого мистецтва, міжпредметні зв'язки, облік і критерії успішності; форми організації навчально-виховного процесу; – види художньо-оформлювальних робіт в школі, психолого-педагогічні основи художньої творчості дітей; – особливості зорового сприйняття людиною кольору, об'єму, форми, засобів вираження і художніх технік та підготовки фахівців у різних типах навчальних закладів. Уміти: – аналізувати твори мистецтва з точки зору основної ідеї, видів, стилів, художніх технік, традицій; використовувати основні художні терміни (словниковий запас) в процесі проведення бесід; будувати логічні зв'язки між елементами, мотивами в сюжетно-тематичних, декоративних композиціях; планувати уроки до основних розділів і тем програми; оцінювати роботи молодших школярів та їх творчу діяльність; - виконувати практичні завдання з малювання натюрморту, пейзажу, архітектури (дерева, рослини, будівлі), зображувати птахів, тварин і людей, складати композиції на тему, до літературних творів, орнаментів; укладати конспекти уроків з різних тем і розділів програми; планувати позакласну і позашкільну роботу; виготовляти навчально-методичні посібники з розпису, писанкарства, кераміки, вишивки та користуватися технічними засоби навчання в процесі проведення уроків в школі; володіти сучасними методиками навчання та застосовувати отримані знання в процесі виконання професійних завдань; - формувати образне сприйняття і логічне мислення, просторову уяву, фантазію, відчуття кольору і композиції; виконувати творчі завдання за змістом навчальних тем і практичну роботу з фарбами, папером, пластиліном, оволодіти різними художніми техніками та прийомами; формувати ціннісне ставлення до творів декоративно-прикладного мистецтва карпатського регіону; інтегрувати етнокультурний колорит Гуцульщини та Покуття в образотворчу діяльність молодших школярів.
---	---

навичками аналізу художнього твору; компетентність у виборі мети і завдань дисципліни, пошуку необхідних засобів, наочних матеріалів і моделей для ефективного вирішення навчальних і творчих завдань; підвищенні художньої майстерності й обізнаності щодо сучасних вимог і тенденцій розвитку художніх дисциплін визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.		
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності – здатність застосовувати професійні знання, уміння і навички, професійну ерудицію, для успішного вирішення різних задач професійної діяльності: стереотипних, діагностичних та евристичних, які передбачені нормативно - правовими документами вищої школи.	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми в початкових класах; - теоретичні основи педагогічних технологій: поняття, класифікації; - мету, завдання, особливості змісту технологій проблемного навчання, розвивального навчання, особистісно-орієнтованого і диференційованого навчання, контекстного навчання, ігрових, модульно-розвивальних, розвитку критичного мислення, проектних, веб - квестових, технології особистісно-професійного росту вчителя початкових класів. Уміти: - усвідомлювати потреби запровадження педагогічних технологій у власній педагогічній практиці; - вирізняти новітні педагогічні технології, новаторські методики; - створювати власні творчі завдання та бути налаштованим на експериментальну діяльність; - володіти практичними навичками освоєння педагогічних технологій та проектування нових.	Технології навчання освітніх галузей в ПШ
2.1.2. Практична підготовка Здатність компетентно розв'язувати різноаспектні комплексні задачі і проблеми в галузі початкової освіти та вищої школи, керуючись принципами толерантної комунікації, культурної і міжкультурної взаємодії, творчої, креативної й інноваційної професійної діяльності у виробничих ситуаціях, що характеризуються невизначеністю умов і	Знати сучасні концепції, завдання, зміст, методи, організаційні форми і засоби початкової та вищої освіти; особливості та інструментарій психологопедагогічного супроводу освітнього процесу; методи діагностики та корекції психофізичного розвитку дітей молодшого шкільного віку, студентів;	Атестація (фаховий екзамen з фундаментальних дисциплін поч.. освіти)

вимог	види і зміст контролю за його перебігом Володіти уміннями і навичками забезпечення організації освітнього процесу в ЗНЗ з урахуванням принципів початкової освіти, зокрема дитиноцентризму, здоров'язбереження, інклюзії, розвивального навчання, особистісноорієнтованого підходу, суб'єкт-суб'єктної взаємодії, компетентнісного підходу тощо	
використання фізичних приладів при проведенні демонстрацій та лабораторних робіт; - розв'язування типових задач з шкільного курсу; - проведення бесід, диспутів; - визначення рівня психологічного та розумового розвитку; - роботи з батьками по оптимізації виховного процесу.	знати : методи викладання фізики; - види уРоків вивчення Фізики та їх зміст; різні види позакласної та позашкільної роботи з фізики; вміти: підготувати і провести любий вид уроків з фізики в будь-якому класі середньої школи; підготувати та провести екскурсію на підприємство; організувати кружкову роботу з метою підвищення інтересу до вивчення фізики та поглиблення знань з цього предмету; -ураховувати результати вивчення особистості і дитячих колективів під час організації виховного процесу; -добирати і поєднувати форми і методи виховання в інтересах процесу навчання;	Атестація (комплексний екзамен із окремих методик початкової освіти)
Здатність до застосування у професійній діяльності положення світової та української нормативно-правової бази. Здатність застосовувати теоретичні знання та набуті уміння на практиці. Здатність до постійного удосконалення педагогічної майстерності і особистісно-індивідуального стилю поведінки, необхідного для майбутньої професії. Здатність розв'язувати проблемні ситуації. Здатність спілкуватися і співпрацювати. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію особистості педагога з усіма учасниками навчально-виховного процесу.	Знати: - нормативно-правової бази у галузі освіти; - основи психології, педагогіки і фізіології; - характер і змісту роботи з організації, планування і проведення педагогічної діяльності, спрямованої на фізичний, інтелектуальний, соціальний і духовний розвиток особистості; тенденцій розвитку освіти в Україні. уміти: - організовувати навчально-виховну роботу, враховуючи вікові та індивідуальні особливості учнів; - ставити цілі і формувати завдання педагогічної діяльності - уміння вирішувати конфліктні ситуації, переконливо висловлювати свої думки; уміння створювати сприятливі умови для здорового способу життя школярів; - здійснювати діагностику знань, умінь і навичок учнів; -пристосовуватися до нестандартних ситуацій.	Виробнича практикаII
Єдність принципів побудови, викладення змісту, способів і вимог до оформлення курсових робіт;	оволодіти навичками самостійного спостереження, письмового викладення матеріалу і оформлення	Курсова робота із спеціалізації

сприяння розумінню студентами відмінностей і взаємозв'язку певних етапів виконання робіт; формування у студентів методично доцільних і логічно виправданих поглядів на способи і прийоми одержання, підготовки, аналізу, узагальнення і інтерпретацію матеріалів для виконання робіт; розвиток здатності студентів до самостійних прикладних або наукових узагальнень своїх досліджень під час рішення проблем, що вивчаються; орієнтація студентів на пріоритетне вживання доступних комп'ютерних засобів в процесі створення і оформлення робіт.	підсумків науково-дослідної роботи, уміння публічно захищати її результати і висновки, що сприяє розвитку наукового мислення, підвищенню рівня і якості загальноосвітньої і професійної підготовки.	
Здатність до застосування у професійній діяльності положення світової та української нормативно-правової бази. Здатність застосовувати теоретичні знання та набуті уміння на практиці. Здатність до постійного удосконалення педагогічної майстерності і особистісно-індивідуального стилю поведінки, необхідного для майбутньої професії. Здатність розв'язувати проблемні ситуації. Здатність спілкуватися і співпрацювати. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію особистості педагога з усіма учасниками навчально-виховного процесу.	Знати: - нормативно-правової бази у галузі освіти; - основи психології, педагогіки і фізіології; - характер і змісту роботи з організації, планування і проведення педагогічної діяльності, спрямованої на фізичний, інтелектуальний, соціальний і духовний розвиток особистості; тенденцій розвитку освіти в Україні. уміти: - організовувати навчально-виховну роботу, враховуючи вікові та індивідуальні особливості учнів; - ставити цілі і формувати завдання педагогічної діяльності - уміння вирішувати конфліктні ситуації, переконливо висловлювати свої думки; уміння створювати сприятливі умови для здорового способу життя школярів; - здійснювати діагностику знань, умінь і навичок учнів; - пристосовуватися до нестандартних ситуацій.	Виробнича практикаI
Формування професійного інтересу до педагогічної діяльності вчителя початкової школи, створення у студентів установки на формування професійної позиції. Вивчення специфіки праці вчителя (функції і професійні обов'язки педагога початкової школи). Стимулювання потреби у формуванні культури педагогічної діяльності. Формування умінь вести записи спостережень, обробляти, узагальнювати отриману в ході спостережень інформацію, повно і правильно відображати її в щоденнику практики. Розвиток потреби в самопізнанні й самовдосконаленні. Формування умінь спостереження, аналізу	ознайомитися з класними кабінетами закладу. Зробити висновок про його відповідність естетичним вимогам. Далі кожен студент має ознайомитися з приміщенням класу, до якої він розподілений на період навчальної практики, розташуванням та призначенням кожної кімнати, оцінити їхнє використання, відповідність санітарно-гігієнічним нормам та естетичним вимогам. Слід також проаналізувати розташування, призначення й використання меблів та обладнання у класній кімнаті, встановити наявність фізкультурного обладнання, дидактичних посібників	Навчальна практика

та оцінки навчально-виховного процесу в початковій школі, його відповідності програмним вимогам. Оволодіння студентами засобами елементарної діагностики особистості та діяльності вчителя, індивідуальних особливостей дитини та класу в цілому.	та іграшок, необхідних для проведення навчально-виховної роботи з учнями молодшого шкільного віку. Студент здійснює аналіз предметно-розвивального середовища під керівництвом учителя, який спрямовує увагу студента на найважливіші деталі обстановки, пояснює доцільність організації у певних функціональних зон (навчальної, ігрової, зони природи тощо), середовища.	
Компетентності: загальнонавчальна (володіння практичними навичками наукової праці); дослідницька (володіння загальнонауковими і спеціальними методами сучасних наукових досліджень); творча (уміння і навички творчої самостійної роботи); риторична (майстерність публічного виступу, наукової полеміки).	Знати: -сутності процесу написання курсової роботи; -технології опрацювання наукової інформації; -методів наукових досліджень; -способів оформлення результатів наукових досліджень під час виконання курсових робіт; -структури курсової роботи; -правил оформлення курсової роботи та її захисту. Уміти -проводити наукові дослідження; -практичні вміння наукової праці (пошук джерел інформації та робота з ними, реферування наукової та методичної літератури, порівняння кількох поглядів на одну проблему тощо); -виявити рівень знань з певної спеціалізації чи галузі знань; -застосовувати отримані знання для комплексного вирішення конкретного фахового завдання; -демонструвати вміння самостійно мислити, робити узагальнення та висновки; -презентувати свій доробок, публічно захищати висловлені ідеї та тези; -долати страх перед аудиторією.	Курсова робота з педагогіки
Компетентності: загальнонавчальна (володіння практичними навичками наукової праці); методична (володіння основними методами, принципами та прийомами, щодо застосування теоретичних та практичних знань у початковій школі); дослідницька (володіння загальнонауковими і спеціальними методами сучасних наукових досліджень); творча (уміння і навички творчої самостійної роботи); риторична (майстерність публічного виступу, наукової полеміки).	Знати: -сутності процесу написання курсової роботи; -технології опрацювання наукової інформації; -методів наукових досліджень; -способів оформлення результатів наукових досліджень під час виконання курсових робіт; -структури курсової роботи; -правил оформлення курсової роботи та її захисту. Уміти: -проводити наукові дослідження; -практичні вміння наукової праці (пошук джерел інформації та робота з ними, реферування наукової та методичної літератури, порівняння	Курсова робота з методики

	кількох поглядів на одну проблему тощо); -виявити рівень знань з певної спеціалізації чи галузі знань; -застосовувати отримані знання для комплексного вирішення конкретного фахового завдання; -демонструвати вміння самостійно мислити, робити узагальнення та висновки; -презентувати свій доробок, публічно захищати висловлені ідеї та тези; -долати страх перед аудиторією.	
2.2 Вибіркові дисципліни		
2.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ		
Методична компетентність –здатність вирішувати стандартні та проблемні професійні завдання, що виникають в освітній практиці початкової школи, на основі сформованих знань про теоретичні засади побудови змісту і процесу навчання дітей з особливостями психофізичного розвитку; сформованість ґрунтовних знань про сучасні теорії і методики інклюзивного навчання; спроможність обирати прийоми, засоби, технології, форми організації навчання в інклюзивному процесі; здатність до організації ефективної професійно-педагогічної комунікації з суб'єктами навчально-виховного процесу в умовах інклюзивної освіти.	Знати: теоретичних та нормативно-правових засад упровадження інклюзивної освіти в Україні та за рубежом; особливостей навчання й виховання дітей з особливими освітніми потребами; -основних положень щодо організації педагогічного процесу в початковій школі в умовах інклюзивного навчання; -методик викладання та диференційованого оцінювання навчальних досягнень та розвитку дітей з особливими освітніми потребами; -технологій налагодження педагогічної співпраці з батьками учнів із особливими освітніми потребами, шкільним психологом, соціальним педагогом, медичним працівником та іншими; -типових труднощів, що виникають в процесі впровадження інклюзивної початкової освіти в Україні. Уміти: -розробляти індивідуальні навчальні плани та програми для дітей з особливими освітніми потребами з урахуванням індивідуальних особливостей розвитку; -використовувати ефективні соціально-педагогічні стратегії взаємодії з різнопрофільними фахівцями й батьками учнів з особливими потребами; -застосовувати адаптивні методики викладання й стандартизованого оцінювання в інклюзивному процесі; -налагоджувати педагогічне співробітництво з батьками школярів, котрі потребують інклюзивного навчання; -запобігати упередженому ставленню однолітків і педагогів школи до дітей з особливостями психофізичного	Основи інклюзивної освіти

	розвитку, створювати морально-психологічний комфорт в класі на засадах суб'єкт-суб'єктної взаємодії, співробітництва.	
Загальні компетентності: Інформаційно-аналітична. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Громадянська компетентність. Здатність активно, відповідально та ефективно реалізовувати громадянські права й обов'язки з метою розвитку демократичного суспільства. Здатність орієнтуватися у проблемах сучасного суспільно-політичного життя в Україні, застосовувати процедури й технології захисту власних інтересів, прав і свобод своїх та інших громадян, зокрема учнів початкової школи; використовувати способи діяльності й моделі поведінки, що відповідають чинному законодавству України. Соціокультурна. Здатність застосовувати знання, пов'язані із соціальною структурою та національною специфікою суспільства, з особливостями соціальних ролей; здатність до орієнтування у соціальних ситуаціях, розуміння соціального контексту художніх творів. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо; спроможність ідентифікувати себе з цінностями професійного середовища; наявність професійної позиції вчителя. Здатність до цінування та поваги до різноманітності і мультикультурності; надання рівних можливостей учням різних національностей та різних розумових здібностей, толерантне ставлення до їхньої культурної спадщини, індивідуальних особливостей. Спеціальні компетентності: Вербально-логічна. Здатність педагога володіти доцільними формами вербального професійного спілкування в колективі, сприймати, осмислювати й відтворювати зміст і основну думку усних і письмових висловлювань, коригувати власне й чуже мовлення; здатність опрацьовувати, групувати навчальну інформацію, адекватно усвідомлювати комунікативний сенс повідомлень, запам'ятовувати й у разі необхідності актуалізовувати в пам'яті професійні знання, фактичні дані, навчальну інформацію.	Знати: -провідні ідеї європейської педагогічної думки; -особливості формування та сутність педагогічної теорії і шкільної практики в Україні від найдавніших часів до наших днів; -положення педагогічної спадщини найвідоміших зарубіжних, вітчизняних та донедавна замовчуваних теоретиків і практиків українського шкільництва; -умови та шляхи розбудови національної системи освіти й виховання в незалежній Українській державі. Уміти: -конкретно-історично підходити до аналізу педагогічних явищ і фактів; -визначати положення педагогічної теорії та практики, які сприяють розвитку педагогічного мислення, підвищенню педагогічної культури, зростанню педагогічної майстерності; -критично переосмислювати та творчо реалізувати традиції зарубіжної та української педагогічної думки в практиці самостійної педагогічної (психолого-педагогічної) діяльності та розбудови національної системи освіти й виховання.	Історія педагогіки
Комунікативна компетенція – здатність до комплексного застосування мовних і немовних соціально-побутових ситуацій, уміння орієнтуватися у ситуації	Знати: - способи утворення і функціонування граматичних форм і конструкцій; -моделі побудови речень і	Іноземна мова (англійська)

спілкування, сприймати і використовувати інноваційні методики залежно від комунікативної ситуації, ініціативність іншомовного спілкування; засвоєння і усвідомлення мовних норм та адекватне їх застосування. Мовна компетенція охоплює наступні компетенції та здатність формувати їх за допомогою інноваційних методик навчання: <i>Фонетичну</i> компетенцію – здатність до правильної вимови та володіння інтонаційними засобами. <i>Лексичну</i> компетенцію – наявність певного запасу лексичних одиниць, здатність їх адекватно використовувати. <i>Граматичну</i> компетенцію – здатність до правильного вживання граматичних форм англійської мови у відповідності із законами та нормами граматики. Мовленнєва компетенція інтегрує компетенції в аудіюванні та говорінні, які характеризуються здатністю доречно і адекватно користуватися мовою у конкретних ситуаціях та компетенції в читанні та письмі. Навчальна компетенція передбачає сформованість навчальних умінь, здатність до здійснення дослідницької діяльності на основі знання та критичного аналізу проблем, вміння обирати оптимальні методи дослідження та інноваційні авторські методики навчання, обробляти результати досліджень, аналізувати їх з урахуванням актуальних наукових і практичних джерел; здатність шукати та аналізувати інформацію з різних ресурсів; компетентність у загальнотеоретичних педагогічних проблемах, розвиток критичного мислення, формування власної обґрунтованої позиції щодо використання елементів певних інноваційних методик навчання у педагогічній науці та практиці.	словосполучень та застосування їх у практиці мовлення; -правила артикуляції англійських голосних і приголосних звуків; - граматичний матеріал англійської мови; словник-мінімум базового підручника та лексику класного вжитку; -розмовні теми побутового та країнознавчого характеру; -культурно-історичне коріння англійської мови та її сучасну функцію як мови міжнародного спілкування. Вміти: -володіти монологічним і діалогічним мовленням в ситуаціях неофіційного та офіційного спілкування професійно-педагогічної, суспільно культурної, естетичної та побутової тематики; -розуміти монологічне та діалогічне мовлення в професійно-педагогічній, культурно-естетичній та побутовій сферах при безпосередньому спілкуванні; -читання оригінальної фахової і суспільно-політичної літератури, а також тексти побутової тематики з різним функціональним спрямуванням; -володіти вміннями писемного мовлення, дотримуючись особливостей стилю в професійно-педагогічній, культурно-естетичній та побутовій сферах, в тому числі в письмових перекладах з однієї мови на іншу, які виконуються з різними цілями; -провести урок англійської мови у межах проходження педагогічної практики у школах.	
Методична компетентність – здатність оцінити середовище перебування щодо особистої безпеки, безпеки колективу, суспільства, провести моніторинг небезпечних ситуацій та обґрунтувати головні підходи та засоби збереження життя, здоров'я та захисту працівників в умовах загрози і виникнення небезпечних та надзвичайних ситуацій; здатність приймати рішення з питань безпеки і ЦЗ в межах своїх повноважень. Професійні компетенції– здатність орієнтуватися в основних методах і системах забезпечення техногенної безпеки, обґрунтовано вибирати відомі пристрої, системи та методи захисту людини і природного середовища від небезпек; здатність орієнтуватися в основних нормативно-правових актах в області забезпечення безпеки; здатність	Знати: - принципи державної політики у галузі охорони праці; - основний зміст законодавчих та інших державних нормативних актів з охорони праці; - основні положення чинного законодавства щодо охорони праці різних категорій працівників; - основні положення чинних нормативних актів та інших документів з виробничої санітарії, особистої гігієни, технічної та пожежної безпеки; - конструкції та особливості застосування засобів контролю безпеки та умов праці; - конструкції та технічні характеристики засобів індивідуального захисту	Безпека життєдіяльності та цивільний захист

інтерпретування новітніх досягнень в теорії та практиці управління безпекою у надзвичайних ситуаціях.	працівників; - види відповідальності працівників різних категорій за порушення норм і правил з охорони праці. Уміти: - застосовувати у практичній діяльності нормативні документи з охорони праці; - виявляти джерела, фактори та види виробничих небезпек та вживати заходів для запобігання їх наслідків; - користуватися засобами контролю параметрів безпеки та умов праці; - здійснювати контроль за станом охорони праці на робочих місцях; - розробляти інструкції для працівників; - вести розслідування, облік та аналіз причин нещасних випадків на виробництві; - надавати першу долікарську допомогу потерпілим на виробництві.	
Методична компетентність – здатність застосовувати теоретичні знання для вирішення професійно-педагогічних задач у практичній діяльності; використовувати базові методики психолого-педагогічних досліджень; використовувати базові знання для оволодіння професійно орієнтованими дисциплінами; визначати логічну структуру наукового дослідження, здійснювати відбір науково-педагогічного матеріалу, правильний підбір форм і методів організації науково-педагогічних досліджень студентів відповідно до конкретної мети дослідження; аналізувати нормативні документи, методичну та наукову літературу, кращий педагогічний досвід; застосовувати базові знання в галузі початкової освіти в науково-дослідній і професійно-педагогічній діяльності	Знати: -закономірності проведення різних педагогічних досліджень; - основні критерії (поняття) педагогічного дослідження; принципи наукових досліджень; - вимоги що пред'являються до науково-педагогічних досліджень і вимоги до них; - методи і прийоми дослідження; як і з конкретних фактів на основі узагальнень здобувати теоретичні висновки. Уміти: - ставити цілі і формувати завдання наукової діяльності; уміння використовувати освітні інновації у науковій діяльності; - аналізувати структуру наукової статті; - опрацьовувати наукову літературу про методи науково-педагогічних досліджень та здійснювати власні педагогічні дослідження із використанням окремих методів наукових досліджень; - обирати правильні методи науково-педагогічного дослідження; самостійно визначати елементи наукового дослідження; - самостійно підбирати бібліографію відповідно до обраної теми; - правильно розбирати та розкрити наукове дослідження; - робити власні висновки і узагальнення.	Основи педагогічних досліджень
Методична компетентність – здатність до опанування концептуальних та	Знати: - місце педагогічних технологій у	Педагогічна інноватика

теоретичних положень педагогічних технологій, ознайомлення із різними інноваційними педагогічними технологіями та їх реалізацією в освітньому процесі; готовність до впровадження сучасних технологій у практику нової української школи	системі сучасної освіти; - теоретичні основи педагогічних технологій; - наукове підґрунтя формування педагогічних технологій; - різновиди педагогічних технологій в осередку початкової школи; - особистісно орієнтовані технології початкової школи; - прийоми організації співробітництва на уроці; - принципи моделювання педагогічних технологій; - способи конструювання педагогічних технологій для початкової школи. Уміти: - фахово визначати особливості провідних педагогічних технологій; - розрізняти традиційні та альтернативні педагогічні технології; - опрацьовувати інформаційні джерела з питань педагогічних інновацій; - виявляти ефективні педагогічні технології для розв'язання освітніх проблем нової української школи; - впроваджувати педагогічні технології у освітній процес школи; - орієнтуватися у різновидах новітніх педагогічних технологій; - застосовувати на практиці елементи педагогічної творчості, самостійності, дослідницької діяльності; - узгоджувати традиційні й інноваційні освітні технології; - передбачати результати впровадження педагогічних технологій у освітній процес.	
2.2.2. Дисципліни вільного вибору студента.		
Методична компетентність – здатність використовувати основи теорії та методології хореографії в професійній діяльності, проектувати і здійснювати освітній процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей учнівського колективу в системі шкільної, дошкільної та позашкільної освіти; знати характерні особливості танцювальної культури різних національностей, активно вивчати та популяризувати український народний танок; здатність створювати танцювальний репертуар різного рівня складності відповідно до вікової групи школярів чи хореографічного колективу.	Знати: - різні види хореографічного мистецтва (класичний, народний, бальний, сучасний) та танцювальних жанрах (хоровод, гопак, гуцулка, коломийка, полька, вальс); - що танці можуть бути різними за змістом, темпом, кількістю виконавців, складатися з різних рухів, виконуватися в різних костюмах; - що танець складається з рухів та будується на рисунках; - що існує чоловіча та жіноча танцювальна лексика; - що кожен народ має свою танцювальну культуру, володіє інформацією про регіональні особливості українського танцю та танцювальну культуру свого регіону). Уміти: - застосовувати хореографічну термінологію (назви позицій, рухів, танців), розрізняти хореографічні напрямки (класичний, народний,	Методика хореографічної роботи в ПШ

	сучасний, історико-побутовий, бальний) та танці за національністю (російський, український та ін.); -порівнювати рухи класичного та народного танцю; - надати словесну характеристику тому чи іншому танцювальному образу.	
Інструментальна компетентність – здатність до організації та планування, вміння застосовувати базові загальні знання, правильно вимовляти та писати хореографічну термінологію, вільно застосовувати наукові та хореографічні терміни; вміння працювати з аудіо та відеоапаратурою; здатність розв'язувати колективні проблеми і приймати рішення, здійснювати пошук хореографічної інформації з різних джерел. Міжособистісна компетентність – здатність до критичності та самокритичності, вміння працювати в колективі, застосовувати організаторські здібності, позитивно ставитися до різних танцювальних культур, поважати творчі винаходи людей мистецьких професій. Системна компетентність – здатність застосовувати знання на практиці, використовувати дослідницькі навички та вміння, проявляти лідерські якості, креативність, самостійність творчого мислення, прагнення до пошуку індивідуального хореографічного стилю, бажання досягти успіху в професійній сфері. Етична компетентність – здатність до дотримання принципів етичного кодексу вчителя хореографії, педагогічної етики; повага гідності учасників навчально-виховного процесу.	Знати: - володіти основними знаннями про хореографію та образну природу танцю; - знати виразні засоби танцювального мистецтва (рух, малюнок, музика, костюм); - орієнтується у видах хореографічного мистецтва (народний, бальний, класичний), танцювальній термінології (назви рухів, танців, позицій ніг та рук). Вміти: - оперувати хореографічною термінологією, розповідати про зміст хороводів, сюжетних та побутових танців, надавати образні порівняння одного руху з іншим.	Основи хореографії з методикою навчання
Методична компетентність – здатність аналізувати досягнення сучасної психолого-педагогічної науки з питань організації та управління педагогічним процесом; визначатися в способах організації педагогічного процесу та вмінні вибирати оптимальні методи та прийоми; аналізувати інноваційний досвід учителів початкових класів та вміти впроваджувати краще з цього досвіду; до творчості при організації навчально-виховного процесу; здатність до професійного аналізу та самоаналізу; до науково-професійної організації педагогічної діяльності.	Знати: - зміст понять «педагогічний процес», «способи організації», «педагогічний вплив», «педагогічна взаємодія», структурних компонентів, закономірностей та принципів організації педагогічного процесу в початковій школі, особливостей організації методичної роботи в школі, інноваційної спрямованості педагогічної діяльності, інноваційної спрямованості педагогічної діяльності, педагогічного аналізу навчально-виховного процесу, законодавчих, нормативно-правових та організаційних документів, які регулюють діяльність школи та закладів освіти. Уміти: - орієнтуватися, розкривати суть і зміст основних положень теорії організації та управління	Організація педагогічного процесу в початковій школі

	педагогічним процесом в ПШ, визначати суть основних категорій та використовувати їх у педагогічній діяльності, визначати основні напрями організації методичної роботи в ЗОШ, використовувати в своїй педагогічній діяльності законодавчі, нормативно-правові та організаційні документи, які регулюють діяльність школи та закладів освіти; використовувати передовий педагогічний досвід учителів початкової школи.	
Загальні компетентності: Інформаційно-аналітична. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Адаптивна. Здатність до адаптації в професійно-педагогічному середовищі та дії в нових ситуаціях, зокрема тих, що передбачають навчання, розвиток і виховання молодших школярів, спілкування з їхніми батьками, комунікації з адміністрацією школи й колегами. Спеціальні компетентності: Організаційна. Здатність до організації навчально-виховного процесу в початковій школі, систематичного підвищення професійно-педагогічної кваліфікації. Технічна. Здатність викладача забезпечити процесуальний бік педагогічного спілкування; володіння технікою педагогічного спілкування з суб'єктами навчально-виховного середовища.	Знати: -сутність та мету педагогічного менеджменту; -основні поняття та категорії педагогічного менеджменту; -основи сучасної концепції управління освітою; -принципи управління навчальним закладом; -фактори, що зумовлюють розвиток педагогічного менеджменту; -сучасні теорії управління освітою; -зміст та форми організації науково-методичної роботи в ЗОШ; -основи керівництва системою самоосвітньої діяльності педагога; -структуру органів управління освітою; -структурно-функціональні компоненти педагогічного менеджменту; -критерії та рівні ефективності професійної діяльності менеджерів освіти; -основні прийоми та методи організації та планування навчально-виховного процесу загальноосвітньої школи; -менеджмент організації науково-методичної роботи в навчальному закладі; -психологічні резерви підвищення комунікаційної культури вчителя, керівника навчального закладу. Уміти: -планувати й організувати навчально-виховний процес у ЗОШ; -налагоджувати конструктивні взаємовідносини з аудиторією слухачів; -складати портфоліо педагога; -складові професіограми сучасного вчителя; -визначати провідні критерії та рівні професійної діяльності менеджера освіти; - класифікувати управлінські рішення; -організовувати роботу методичного об'єднання вчителів; -здійснювати науково-методичний супровід педагога;	Освітній менеджмент

	-організовувати інноваційну педагогічну діяльність; -сформулювати мету управління закладом освіти та визначити пріоритетні завдання; -реалізувати на практиці основні принципи управління; -обрати концептуальну основу інноваційної діяльності; -впорядкувати управлінську діяльність відповідно до функцій управління; -обирати оптимальні методи управління; -визначити рівень власної компетентності; -реалізувати на практиці науковий підхід до управління закладом освіти.	
Загальні компетентності: - загально навчальна, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями виховання, навчання, й розвитку дітей дошкільного віку; чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо; інформаційно аналітична - здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; інформаційно-комунікаційна— здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та відповідні засоби для виконання особистісних і суспільно значущих завдань; рефлексивна- здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку дітей дошкільного віку, творчому підходові до виховання, навчання дітей дошкільного віку. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання дітей дошкільного віку в дошкільному навчальному закладі; здатність до педагогічної рефлексії. б) спеціальні (фахові) компетентності: здоров'язбережувальна— здатність застосовувати в умовах конкретної ситуації сукупність здоров'язбережувальних компетенцій, дбайливо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших людей; методична - здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час виховання та навчання дітей дошкільного віку освітніх змістових ліній, визначених Базовим компонентом дошкільної освіти.	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Базового компоненту дошкільної освіти; - тенденції і закономірності розвитку дошкільної педагогіки, їх зв'язки і специфіку; - методологічні основи дошкільної педагогіки; - програмно-методичні документи й матеріали; - методи психолого-педагогічного діагностування розвитку дитини; - чинники всебічного виховання особистості дошкільника; - основи дидактики дошкільної освіти; - способи педагогічного керівництва вихованням дітей у сім'ї; - шляхи забезпечення наступності між дошкільним навчальним закладом і школою; - форми та методи роботи з батьками та вимоги до їх рівня педагогічної культури. Вміти: - інтегрувати теоретичні уявлення і поняття із досвідом безпосередньої діяльності з дітьми; -здійснювати диференційований та індивідуальний підхід до дітей, сприяти розвитку їх здібностей і задатків; - застосовувати вплив на вихованців, що ґрунтується на педагогіці співробітництва, національних традиціях, гуманному ставленні до дитини; - проводити діагностичне обстеження дошкільника, аналізувати рівень його знань і вмінь, здійснювати різні види спостережень; - працювати у тісній взаємодії з сім'єю дошкільника; - аналізувати документацію	Дошкільна педагогіка

	дошкільного навчального закладу.	
Загальні компетентності: - загальнонавчальна, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо.; інформаційно аналітична - здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; комунікативна - здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; рефлексивна - здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходу до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. б) спеціальні (фахові) компетентності: художньо-естетична - здатність використовувати базові знання з композиції, демонструвати розвинену творчу уяву, використовувати власну образно-асоціативну мову при створенні художнього образу; методична - здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання дітей.	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Базового компоненту дошкільної освіти, розділів програми курсу образотворчого мистецтва в ДНЗ; - основні поняття теорії та історії мистецтва (види та жанри образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і дизайну), художні техніки, історію методів навчання образотворчому мистецтву в Україні і за кордоном, психолого-педагогічні засади викладання образотворчого мистецтва в ДНЗ; - загальні питання методики викладання ОМ в ДНЗ; - психологію дитячої художньої творчості, дидактичні принципи навчання ОМ, критерії оцінювання дитячих робіт; Вміти: - ефективно розв'язувати стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання дітей на заняттях із зображувальної діяльності в ДНЗ; - проводити заняття із зображувальної діяльності в ДНЗ з основних розділів програми (малювання з натури, декоративне, тематичне малювання, ліпка з пластиліну тощо); - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем навчання та виховання дітей в ДНЗ; - досліджувати та добирати матеріали з необхідними для певних видів робіт властивостями, виконувати технологічні операції з їх обробки та застосуванням відповідних інструментів з дотриманням вимог культури, гігієни та безпеки праці; - моделювати структуру занять із зображувальної діяльності, складати плани-конспекти занять за орієнтовною структурою, зразком та на основі спостережень.	Основи образотворчого мистецтва з методикою керівництва та художня праця
Загальні компетентності: - загальнонавчальна, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями виховання, навчання й розвитку дітей дошкільного віку; чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо.; інформаційно аналітична - здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення	Знати: - основні поняття теорії та методики фізичного виховання та валеологічної освіти, а також вимоги нормативно-правових документів щодо фізичного виховання і валеологічної освіти дітей дошкільного віку в умовах сьогодення; - зміст, завдання, мету та умови функціонування системи фізичного виховання дітей для здійснення їх	Теорія та методика фізичного виховання та валеологічної освіти

інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; інформаційно-комунікаційна— здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та відповідні засоби для виконання особистісних і суспільно значущих завдань; рефлексивна - здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку дітей дошкільного віку, творчому підході до виховання, навчання дітей дошкільного віку; здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання дітей дошкільного віку в дошкільному навчальному закладі; здатність до педагогічної рефлексії.б) спеціальні (фахові) компетентності: здоров'язбережувальна — здатність застосовувати в умовах конкретної ситуації сукупність здоров'язбережувальних компетенцій, дбайливо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших людей; методична - здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час виховання та навчання дітей дошкільного віку освітніх змістових ліній, визначених Базовим компонентом дошкільної освіти.	різнобічного розвитку; - особливості змісту технологій валеологічного виховання; - засоби фізичного виховання для збереження і зміцнення здоров'я дітей; - анатомо-фізіологічні особливості та основи гігієни дітей дошкільного віку; - загальні основи методики навчання основних рухів, вдосконалення фізичних якостей; - структуру, методику проведення занять з фізичної культури та валеології; - психологічне підґрунтя механізмів реалізації здорового способу життя дошкільників; - основні форми та зміст педагогічної роботи з батьками з питань фізичного виховання дітей та збереження здоров'я в сім'ї для забезпечення їх повноцінного фізичного, психічного, морального здоров'я та соціального благополуччя. Вміти: - реалізовувати в практиці фізичного виховання дітей дидактичні принципи, засоби, методи навчання, адекватні стану здоров'я, віковим особливостям та рівню фізичної підготовленості дитини; - враховувати вікові особливості під час проведення занять з фізичної культури, диференціювати навантаження для дітей з врахуванням їх стану здоров'я та можливостей організму; - здійснювати організаційно-методичне забезпечення різних форм фізичного виховання та валеологічної освіти в режимі дня, у співпраці ДНЗ, сім'ї та громадськості; - спостерігати за дотриманням режиму рухової активності вихованців, здійснювати її аналіз; - організовувати та проводити різні види рухової діяльності; - здійснювати оздоровчу роботу з дітьми; - аналізувати фізкультурно-оздоровчу діяльність, яку проводять вихователі, і здійснювати самоаналіз власної; - організовувати та керувати системою фізичного виховання та валеологічної освіти в дошкільному навчальному закладі; - добирати доцільні засоби, методи і форми роботи з валеологічного виховання дошкільників, використовувати	
---	--	--

	сучасні технології; – формувати у дітей бережне відношення до власного організму; – використовувати засоби профілактики захворювань, з метою формування у дітей звички дбати про власне здоров'я; - здійснювати роботу з батьками з питань фізичного виховання та валеологічної освіти дитини в сім'ї; - забезпечувати охорону здоров'я дітей.	
Загальні компетентності: - здатність до продуктивного (абстрактного, образного, дискурсивного, креативного) мислення; - здатність знаходити і приймати обґрунтовані рішення; - здатність до вільного користування засобами сучасних інформаційних і комунікаційних технологій. - здатність до проектної організації діяльності; б) спеціальні (фахові) компетентності: - здатність до формування у дітей раннього і дошкільного віку навичок безпечної поведінки і діяльності в побуті, природі і довкіллі; - здатність до розвитку в дітей раннього і дошкільного віку мовлення як засобу спілкування і взаємодії з однолітками і дорослими; - здатність до формування у дітей раннього і дошкільного віку первинних уявлень про предметне, природне, соціальне довкілля, властивості і відношення предметів; розвитку самосвідомості (Я дитини і його місце в довкіллі).	Знати: - явища з розвитку, навчання і виховання дітей раннього і дошкільного віку з урахуванням базових психологічних і педагогічних понять і категорій. - закономірності формування у дітей раннього і дошкільного віку навичок безпечної поведінки діяльності в побуті, природі і довкіллі. Вміти: - володіти технологіями організації розвивального предметно-ігрового, природно-екологічного, пізнавального, мовленнєвого середовища в різних групах раннього і дошкільного віку; - здійснювати суб'єкт-суб'єктну взаємодію і розвивальне міжособистісне педагогічне спілкування з дітьми дошкільного віку та особистісно- і соціально-орієнтоване спілкування з батьками; - володіти методиками педагогічного супроводу і підтримки розвитку дітей раннього і дошкільного віку первинних уявлень про предметне, природне, соціальне довкілля, властивості і відношення предметів; розвитку самосвідомості (Я дитини і його місце в довкіллі; здатність виявляти і оцінювати їх ефективність	Ознайомлення дітей з довкіллям та розвиток рідного мовлення
Загальні компетентності: - <i>загальнонавчальна</i>, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, з математики, інноваційними методичними підходами формування математичної компетентності сучасними системами моделювання навчально-виховного процесу в дошкільному закладі, методиками, технологіями логіко-математичного розвитку й виховання дошкільників, чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо.; <i>інформаційно аналітична</i>- здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; <i>комунікативна</i>- здатність спілкуватися	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту дошкільної освіти, розділів альтернативних програм дошкільного виховання; - принципи, методи і прийоми формування елементарних математичних уявлень; - зміст та вимоги альтернативних програм дошкільної освіти; - особливості, зміст і завдання вивчення основних тем: засоби навчання математики в ДНЗ; моделювання навчального процесу в ДНЗ; - формування логіко-математичної компетенції; формування кількісних	Теорія та методика формування елементарних математичних уявлень та ознайомлення дітей з природою

науковою мовою на діловому рівні; володіти навичками нормативного мовлення в різних сферах комунікації; рефлексивна - здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє «логіко-математичному» розвитку й саморозвитку дошкільників, творчому підходові до навчально-виховного процесу ДНЗ. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності ДНЗ; здатність до педагогічної рефлексії. б) спеціальні (фахові) компетентності: математична - здатність до застосування математичних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу ТФЕМУ; методична - здатність ефективно моделювати навчально-виховний процес з формуванням математичних уявлень, розв'язуючи проблемні методичні задачі під час навчання дошкільників математичним поняттям, відношенням, діям.	часових, просторових уявлень та уявлень про форму та величину. Вміти: - ефективно розв'язувати проблемні методичні задачі в процесі формування математичних уявлень у відповідності з Базовим компонентом дошкільної освіти; - використовувати базові положення методичної науки для побудови ефективного процесу формування математичних уявлень; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблеми математичного розвитку дошкільників; - моделювати структуру занять з ФЕМУ на основі врахування вікових особливостей дидактичної та методичної класифікацій; - добирати систему математичних завдань, вправ, володіти методикою використання ігрових технологій в процесі вивчення кількісних, часових, просторових понять та відношень.	
Здатність орієнтуватися в складних наукових проблемах вітчизняної та зарубіжної соціальної психології, теоретично реконструювати закономірності соціальної життєдіяльності; використовувати методи соціальної психології для дослідження навколишнього світу і для пошуку соціально-психологічних резервів удосконалення діяльності в різних сферах соціальної практики; допомагати людям розуміти одне одного, будувати конструктивні взаємини, вирішувати практичні соціальні проблеми.	Знати: - поняття кореляційного та експериментального соціально-психологічного дослідження, його надійності та репрезентативності; - закономірності становлення соціально-психологічної науки, перших соціально-психологічних теорій; - понятійно-термінологічний апарат дисципліни (соціально-психологічних властивостей); - соціально-психологічні компетентності особистості; - когнітивний стиль ціннісних орієнтацій; соціально-історичного способу життя; соціально-психологічного типу особистості; - диспозиції соціального статусу, соціальної ролі; - експектації соціальної ідентичності; - самоконструювання соціальної поведінки особистості (В. Ядов); - теорії соціальної ідентичності Г. Теджфела і самокатегоризації Дж. Тернера; - концепції „можливої соціальної ідентичності” М. Сіннірелли; - теорії соціальних уявлень С. Московічі; - соціально-психологічних механізми формування особистості. Вміти: - формувати зміни соціальних настанов; позитивної Я-концепції; - розвивати когнітивний стиль; - усвідомлювати наукових дефініцій: спілкування, комунікативних бар'єрів,	Соціальна психологія

	комунікацій, інтеракцій, соціальної (міжособистісної) перцепції, соціально-психологічного стереотипу, каузальної атрибуції, міжособистісної атракції, стиля спілкування; закономірностей: комунікативного процесу; - будувати стратегію взаємодії, поведінки з надання допомоги; соціального пізнання та міжособистісної перцепції; - формувати перше враження про людину.	
Здатність дорозширення знань студентів про національно-психологічні властивості людини, що уособлює певну етнічну культуру, спосіб життя, ментальність, прагнення розкрити соціально-психологічні механізми творення і розвитку нації та психічних ознак етносу; Здатність дорозуміння ціннісних пріоритетів, способів самопізнання, специфіку методів самоуправління та впливу на інших, вибір стилю життя, друзів; здатність до оцінки етнічної індивідуальності для успішної інтеграції в різнобарвну реальність сучасного світу, що являє основу загальнолюдської культури майбутнього.	Знати: - категоріальний апарат етнопсихології; - напрями сучасних етнопсихологічних досліджень; - національні особливості релігійної свідомості; - психологію міжетнічних стосунків; - мовні, діалектні відмінності етносів; - особливості етнопсихології українців. Вміти: - поєднувати етнопсихологічні знання зі змістом суміжних дисциплін; - застосовувати науково-теоретичну інформації у практичній діяльності студентів; - самостійно досліджувати ряд етнопсихологічних явищ.	Етнопсихологія
Здатність визначати, аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання; сформованість цілісного уявлення про сучасні методологічні інновації й тенденції розвитку консультативної психології та їх використання у професійній діяльності й особистісному розвитку; набуття початкового досвіду та професійної позиції щодо своєї практичної діяльності; розуміння походження психологічних проблем; діагностика та оцінка розладів психічного здоров'я та психологічних проблем; розробка й апробація окремих аспектів психотехнологій у сфері консультативної практики; здатність адаптуватись до нових ситуацій та приймати відповідальні рішення; усвідомлювати необхідність навчання впродовж усього життя з метою поглиблення набутих та здобуття нових фахових знань; використання методів ефективного спілкування на професійному та соціальному рівнях.	Знати: - теоретико-методологічні засади й понятійно-термінологічний апарат консультативної психології; - суть, види і специфічні риси психологічного консультування; норми професійної етики та принципи діяльності консультанта; - умови й чинники ефективного консультування; - загальну структуру консультативного процесу; - процедурні й психотехнічні аспекти консультування; - методологічні інновації основних психопевтичних напрямів і шкіл; - сучасні новітні тенденції розвитку психологічного консультування й терапії. Вміти: - визначати сфери застосування психологічного консультування; - структурувати процес консультування; проводити психологічне інтерв'ю; визначити локус скарги й сформулювати запит клієнта; - аналізувати й ідентифікувати проблему клієнта; - розробляти стратегію вирішення проблеми клієнта;	Психологічна консультація

	-застосовувати психотехнічні методи і прийоми відповідно до завдань кожної стадії консультування; -описувати і аналізувати консультативний випадок; -застосовувати психометричні методи в практиці психологічного консультування; -оцінювати показники ефективності консультативної роботи; -творчо підходити до вирішення консультативних ситуацій; -пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення; -складати та реалізовувати програму профілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, тренінгів, відповідно до запиту; -емпатійно взаємодіяти та толерантно ставитися до осіб, що мають інші культурні чи гендерно-вікові особливості	
- формування у студентів практичних умінь і навичок з розв'язування різних видів задач, вміння ілюструвати їх зміст; - удосконалювати вміння пошуку способів розв'язування задач; - формувати практичні вміння студентів ілюструвати зміст математичних задач; - формувати вміння студентів проводити роботу над простими та складеними математичними задачами та вміння ознайомити із ними учнів початкових класів.	знати: роль, місце, функції та види задач у початковому курсі математики; вимоги щодо усного та писемного мовлення у роботі над задачами початкового курсу математики; методику навчання розв'язування простих та складених задач у 1-4 класах; методику навчання розв'язувати дробові задачі в курсі початкової математики; методику розв'язування задач алгебраїчного та геометричного змісту в початковій школі; зміст системи формування вмінь розв'язування задач С.О. Скворцової; зміст системи формування вмінь розв'язування задач М.В.Богдановича, Г. Лишенка; зміст системи формування вмінь розв'язування задач В.Рівкінд; вміти: аналізувати задачі: ставити повні і лаконічні запитання давати зразки зв'язного та послідовного міркування; вести пошук розв'язування задач, складати план розв'язування; здійснювати короткий запис розв'язування задач та використовувати різні способи; складати системи завдань із формування умінь розв'язувати прості та складені задачі окремих видів чи типів; складати системи навчальних завдань із підготовки до введення нового	Практикум з математики

	матеріалу, ознайомлення з ним та формування математичних вмінь та навичок з опанування: сюжетних математичних задач (простих, складених 3-4-го класів, типових задач); проводити фрагмент уроку з використанням різних видів роботи над задачами початкового курсу математики.	
Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання освітніх галузей /змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти що ґрунтується на теоретичній і практичній готовності до проведення уроків за різними навчальними системами, що виявляється у сформованості системи дидактико-методичних знань й умінь із окремих розділів та тем курсу, окремих етапів навчання й досвіду їхнього застосування та наявності емоційно-ціннісного ставлення до діяльності щодо навчання предмету. Нормативна компетентність – здатність учителя користуватися нормативними документами та реалізовувати на практиці цілі й завдання навчання предмету/освітньої галузі в початковій школі. Варіативна компетентність – здатність працювати за будь-якою навчально-методичною системою, здатність обирати найефективнішу навчально-методичну систему для досягнення цілей і завдань навчання предмета/освітньої галузі в початковій школі, визначених Державним стандартом і навчальною програмою. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; до розуміння чужих та продукування власних програм комунікативної поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування, активній взаємодії з іншими мовленнєвими суб’єктами.	Знати: - зміст нормативних документів: Держстандарту, навчальних програм, критеріїв оцінювання з іноземних мов; - цілі й завдання навчання певного предмету / освітньої галузі /змістової лінії в початковій школі та будову його змісту; - особливості реалізації змісту програми в чинних підручниках; - сутність авторських методичних систем, та тих, які реалізовані у чинних підручниках; - знати переваги й недоліки певних навчально-методичних систем; - механізми міжособистісного сприйняття (стереотипізація, рефлексія), стилі спілкування, характер комунікативних ситуацій і засоби їх вирішення, особливості міжособистісної взаємодії; - основні положення правового регулювання функціонування іноземної мови в Україні, види документів, пов’язаних із професійною діяльністю, правила їх оформлення; терміни й фахову лексику, що використовуються у педагогічному спілкуванні. Уміти: - користуватися нормативними документами; - реалізовувати цілі й завдання навчання предмету /освітньої галузі /змістової лінії в початковій школі; - працювати за будь-яким навчально-методичним комплектом; - визначати відмінності в методичних системах щодо ефективної реалізації вимог до підготовки учнів початкової школи з іноземних мов, визначених програмою; - аналізувати підручники; обирати найефективніший навчально-методичний комплект для досягнення цілей і завдань навчання предмета /освітньої галузі в початковій школі, визначених Державним стандартом і навчальною програмою; - спілкуватися з колегами щодо обговорення переваг і недоліків чинних підручників, дослухатися	Авторські методики навчання англійської мови

	думки колег, обґрунтовувати власну думку; -будувати партнерську взаємодію на основі морально-етичних та правових норм поведінки; -застосовувати засоби вербальної (іноземних мов), невербальної й паравербальної комунікації; -володіти нормами сучасної української та англійської літературної мови у професійній комунікації, основами культури професійного спілкування, етикетом ділового спілкування; -укладати професійні тексти та документи, дотримуючись норм сучасної англійської літературної мови.	
Здатність докритичного осмислення основних теорій, принципів, методів і понять організації навчально-виховного процесу в початковій школі в країнах близького і далекого зарубіжжя; вміння здійснювати пошук інформації в різних джерелах (в т.ч. зарубіжних) для розв'язування професійно-педагогічних ситуацій в інклюзивному процесі; здатність до розвитку дітей з особливими освітніми потребами суб'єктів освітнього процесу на основі знань та умінь про їхні вікові, індивідуальні особливості й соціальні чинники розвитку.	Знати: -основи законодавства про освіту і соціальний захист; -міжнародні документи про права людини й дитини; -організаційно-педагогічні і методичні засади забезпечення навчально-виховного процесу для учнів з особливими освітніми потребами загальноосвітніх навчальних закладів (за нозологіями) в різних країнах; -методику викладання й оцінювання навчальних досягнень учнів з особливостями психофізичного розвитку у країнах Західної Європи та Америки; -прогресивний зарубіжний досвід щодо адаптації розвивально-освітнього середовища до умов інклюзивного навчання; -етичні норми і правила організації навчання та виховання дітей. Уміти: -застосовувати знання про прогресивний досвід зарубіжних країн у сфері інклюзивної освіти в майбутній педагогічній діяльності; -здійснювати аналіз індивідуальних навчальних планів і програм для дітей з особливими освітніми потребами в зарубіжній початковій школі з урахуванням індивідуальних особливостей їх розвитку; -розуміти змістові відмінності міжособистісного, міжгрупового, діалогічного та авторитарного типів педагогічного спілкування.	Література та інклюзія
Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу Технології проектування в ПШ; - методологічні засади проектування в ПШ;	Технологія проектування в початковій школі

початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходо до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності – здатність до проектування (розробки та оформлення проекту) навчального процесу на рівнях курсу (розділу), уроку, ситуації, «кроку»; до рефлексії і корекції результатів проектування.	- сутність педагогічного проектування в ПШ; - етапи педагогічного проектування в ПШ; - вимоги до оформлення та презентації різних типів проектів; наукові принципи, методи і прийоми проектування в ПШ. Уміти: - розробляти і використовувати сучасні освітні технології у педагогічному процесі; - здійснювати усвідомлений вибір оптимальної стратегії і тактики викладання; - розв'язувати основні суперечності розвитку сучасної освіти.	
Методична компетентність – здатність фахівця адекватно оцінювати навколишню дійсність на основі здобутих знань, умінь і навичок; застосовувати теоретичні знання для вирішення професійно-педагогічних задач у практичній здоров'язберігаючій діяльності; здійснювати пошукову діяльність, самостійно здобувати нові знання, приймати адекватні рішення; організувати дитячих колектив, залучити учнів до здоров'язберігаючої навчально-виховної діяльності; здійснювати відбір навчально-виховного матеріалу, форм і методів організації здоров'язберігаючої діяльності учнів відповідно до конкретної мети, рівня розвитку учнів; використовувати базові знання у напрямі збереження здоров'я учнів початкових класів у науково-дослідній і професійно-педагогічній діяльності.	Знати: - сучасні наукові концепції впровадження здоров'язбережувальних технологій в навчально-виховний процес початкової школи; - сутність і види здоров'язберігаючих педагогічних технологій; - основні положення, що визначають зміст, організаційні форми та методи навчального процесу відповідно до загальних цілей здоров'язбережувальних освітніх технологій; - закони і закономірності оздоровчого навчання і виховання учнів; - зміст і методику використання оздоровчих технік в навчально-виховному процесі початкової школи; - особливості застосування здоров'язберігаючих педагогічних технологій задля збереження та зміцнення фізичного і психічного здоров'я учнів; Вміти: - володіти сучасними здоров'язберігаючими освітніми технологіями; - аналізувати літературу з проблеми організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у початкових класах; - володіти формами і методами	Основи здоров'язабезпечення

	формування у молодших школярів здоров'язбережувальних компетентностей; - моделювати систему діяльності учнів, яка сприятиме формуванню в них умінь і навичок здорового способу життя; - творчо використовувати педагогічні надбання щодо організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у початкових класах; - сприяти формуванню в учнів стійкої мотивації ведення здорового і безпечного способу життя.	
Методична компетентність – здатність до оволодіння узагальненими знаннями у сфері екології дитинства на теоретико-методологічному рівні; здатність застосовувати у професійній діяльності положення національного, європейського та міжнародного законодавства щодо забезпечення здорових і безпечних умов навчально-виховного процесу; налагоджувати ефективну взаємодію між учасниками навчального процесу в школі; застосовувати усі компетенції в конкретних життєвих або навчальних умовах на користь збереження, зміцнення і формування здоров'я свого та вихованців; здатність до здоров'яорієнтованого перетворення педагогічного процесу в початковій школі; здатність забезпечувати реалізацію оздоровчої функції школи, організовувати середовище навчально-виховного закладу, сприятливе для здоров'я.	Знати: - державні нормативні документи щодо оздоровчої функції освіти в Україні; теоретичні основи організації здоров'язбережувальної діяльності та використання відповідних педагогічних технологій; - методологічне підґрунтя формування еколого-валеологічних акцій в навчально-виховному процесі початкової школи; - форми та методи організації уроку, сприятливого для збереження і формування фізичного та психічного здоров'я учнів; - зміст і методики використання оздоровчих технік в навчально-виховному процесі початкової школи. Уміти: - орієнтуватися у різновидах здоров'язбережувальних педагогічних технологій; - застосувати на практиці елементи педагогічної творчості, самостійності, дослідницької діяльності, традиційні й інноваційні освітні технології; - передбачати результати впровадження здоров'язбережувальних педагогічних технологій в освітній процес; - аналізувати літературу з проблеми організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у початкових класах; - виготовляти необхідний наочний дидактичний матеріал; - творчо використовувати педагогічні надбання щодо організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у навчально-виховному процесі початкової школи; - впроваджувати в систему функціонування навчального закладу ефективні оздоровчі системи; - в умовах школи, використовуючи фізкультурні хвилини, рухливі перерви тощо вміти відновити розумову працездатність учнів з	Екологія дитинства

	метою сприяння фізичному розвитку учнів та запобігання перевтоми.	
Методична компетентність – здатність до вільного володіння багатими виражальними засобами української мови на всіх рівнях; володіння комунікативними засобами літературної мови; до побудови й виголошення текстів різних стилів в усному й писемному мовленні.	Знати: - теоретичні поняття курсу та принципи культури мовлення на різних мовних рівнях; - засоби логіко-емоційної виразності мовлення й вільно володіти ними; - особливості читання й переказування творів різних жанрів; - технічні показники (дихання, голос, дикція, орфоепія) поставленого мовлення, складники інтонації. Уміти: - володіти культурою конструктивного діалогу та полілогу; - сприймати, відтворювати готові та створювати наукові фахові тексти; - володіти прийомами підготовки і виголошення публічного виступу; - застосовувати фахову українську термінологію у різноманітних комунікативних процесах; - користуватися загальномовними та спеціальними словниками.	Основи культури і техніки мовлення
Методична компетентність – здатність до публічного виступу; до побудови комунікативних стратегій і ситуацій з урахуванням етичних і естетичних доміант, національно-культурних традицій; володіння навичками управляти аудиторією, послуговуючись вербальними і невербальними прийомами мовлення; володіння полемічною майстерністю); здатність до формування власної програми мовленнєвої поведінки, ураховуючи наміри співрозмовника й використовуючи засоби ефективного впливу на нього); засвоєння мовної системи як сукупності мовних структур; розширення уявлення про сучасну українську літературну мову, мовні норми, мовні засоби прикрашання промови, виховувати мовний смак і мовне чуття, критичне ставлення до ненормативної вимови та ненормативного слововживання.	Знати: - теоретичні засади риторики, її законів, ключових понять та риторичних законів, розділів риторики; - найкращі надбання ораторського мистецтва минувшини та сучасності; - історію риторики, творчого набутку ораторів Древньої Греції, Риму, становлення і розвитку риторики в Україні; - риторичну термінологію; - засади практичної риторики, побудови публічного виступу (промову); - професіограму оратора; - мовленнєву культуру промовця; - полемічне мистецтво; - основні жанри ораторського мистецтва. Уміти: - вести розгорнутий монолог з фахової проблематики; - володіти всіма жанрами ораторського мистецтва, полемічним мистецтвом, мовленнєвою культурою; - виробити власний ораторський стиль; - виголошувати промову з використанням невербальних прийомів впливу на аудиторію; - чинити риторичний аналіз тексту; - застосовувати численні прийоми виразності при підготовці тексту промови; - опанувати основами майстерності наукового виступу, навичками побудови комунікативних стратегій і ситуацій з урахуванням етичних і	Основи риторики

	естетичних домінант, національно-культурних традицій; -створювати ораторські промови.	
Загальні компетентності: - світоглядна – визначеність професійної позиції у педагогічному спілкуванні; усвідомлення його значення у майбутній професійній діяльності; ставлення до учня як до суб'єкта спілкування; -громадянська – повага до української мови; гуманістична установка на педагогічне спілкування; установка на діалогічність, рівноправність у спілкуванні -комунікативна – здатність до міжособистісного спілкування, емоційної стабільності, толерантності; працювати у команді; вільне володіння українською мовою відповідно до норм культури мовлення; -інформаційна – здатність до самостійного пошуку та оброблення інформації з різних джерел для розгляду конкретних питань; -науково-дослідницька – здатність виконувати навчально-дослідні завдання на основі аналітико-синтетичної мисленнєвої діяльності; - самоосвітня – наявність потреби підвищення сформованості комунікативної компетентності; та фахових компетентностей: -організаційна – здатність планувати, організовувати, координувати, контролювати та оцінювати діяльність і взаємодію суб'єктів освітнього процесу -психолого-педагогічна – готовність спрямовувати процес спілкування на вирішення педагогічних завдань; прогнозувати реакції суб'єктів навчально-виховного процесу під час педагогічного спілкування, уникаючи тих, що заважатимуть досягненню мети навчання та виховання; -методична – застосовувати знання з основ педагогічного спілкування і вміння для формування в учнів ключових і предметних компетентностей, розвитку методичної культури, розв'язання професійних задач -здоров'язбережувальна – готовність дбати про психічне здоров'я учнів; -інтегративна – здатність і готовність організовувати навчально-виховний процес у початковій школі на принципах діалогічності, рівноправності у спілкуванні -творча – готовність до формування індивідуального стилю педагогічного спілкування.	застосовувати засоби невербального і вербального спілкування; - продукувати тексти науково-навчального та виховного змісту в умовах інтегрованого тематично-проектного навчання; - слухати співбесідника (учнів, колег, батьків); - здійснювати навчальну комунікацію за допомогою мовних засобів, які реалізують естетичну функцію; - визначати мету та завдання педагогічної комунікації, складати загальний план та поетапну програму її реалізації; -розподіляти ролі під час професійно-педагогічного спілкування; -прогнозувати «хід» педагогічного спілкування згідно з першим враженням, а також встановлювати, підтримувати та зберігати позитивні контакти у педагогічному спілкуванні та взаємодії з оточуючими (вихованцями, колегами, батьками); - попереджати та вирішувати конфлікти; управляти конфліктними явищами в навчально-виховному середовищі та усувати їх негативні наслідки; саморегуляції (управління своєю поведінкою), педагогічної рефлексії.	Основи комунікативної діяльності майбутніх учителів початкових класів
Методична компетентність –здатність майбутнього вчителя початкової школи доформування в молодших школярів умінь і навичок усіх видів мовленнєвої діяльності, комунікативної компетентності та творчих здібностей;виявлення творчого потенціалу учнів, створення умов для розвитку творчої особистості, яка вміє формувати власну думку, розв'язувати	Знати: зміст державних документів, що регулюють процес формування ключових компетентностей учнів; визначення комунікативної компетентності, її функцій та основних ознак; особливості формування комунікативної компетентності у	Основи формування комунікативної компетентності молодшого школяра

проблеми, здатна самостійно займатися власною освітою; формування в учнів комунікативної компетенції, базою якої є комунікативні вміння, сформовані на основі мовленнєвих умінь і навичок; формування культури усного та писемного мовлення як засобу вільного спілкування та самовираження.	молодших школярів в навчально-виховному процесі початкової школи; умови забезпечення гармонійного розвитку в молодших школярів усіх видів мовленнєвої діяльності (слухання, говоріння, читання і письма); шляхи формування комунікативних умінь в учнів початкової школи на уроках та у позаурочній діяльності. Уміти: - удосконалювати вміння молодших школярів правильно відповідати на поставлені запитання, ставити запитання іншим, вступати в розмову; - збагачувати мовлення дітей формулами мовленнєвого етикету (ввічливими словами, українськими формами звертання); - учити учнів дотримуватися правил спілкування (не перебивати співрозмовника, зацікавлено й доброзичливо вислуховувати його, відмовляти чи висловлювати незгоду з думкою співрозмовника); - учити дітей складати діалоги за ситуативним малюнком на побутові теми, дотримуватися норм літературної мови; - використовувати методи та прийоми роботи, спрямованої на розвиток комунікативних умінь молодших школярів; - використовувати інноваційні технології формування у молодших школярів комунікативної компетентності.	
Загальні компетентності Інформаційна компетентність – здатність до набуття концептуальних знань на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослідницької роботи, здатність до перманентного самозбагачення науково-практичними досягненнями в галузі освіти, володіння сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями; уміння користуватися друкованими та електронними джерелами інформації, опрацьовувати різні види інформації, обробляти її відповідно до цілей і завдань освітнього процесу. Когнітивна компетентність – здатність до самореалізації та саморозвитку; готовність до постійного підвищення особистісного та професійного рівня. Науково-дослідницька компетентність – готовність допровадження дослідницької та інноваційної педагогічної діяльності, володіння сучасними методами наукових досліджень в освітній галузі; уміння	Знати: - основні підходи до модернізації процесу навчання мови в Україні і в світі, концепції, наукові засади, що обумовлюють зміни у освіті в Україні; - сутність нових педагогічних технологій, гарантованість їх кінцевого результату, проектування оптимального навчально – виховного процесу; - головні відмінності методики та структури уроків у класі –комплекті; - особливості функціонування навчально – виховних комплексів «школа-дитячий садочок»; - специфіку організації і розвитку різновікового позакласної та позашкільної виховної роботи; - провідні ідеї навчальних програм з навчальних предметів, сучасні вимоги до їх реалізації; - особливості проектування уроків початкової школи в класі-комплекті за компетентнісним підходом та	Особливості проведення уроків у малочисельній школі

добирати, аналізувати, систематизувати й синтезувати фактичний матеріал; формулювати новизну наукового дослідження, узагальнювати та інтерпретувати його результати, проявляючи критичну обізнаність та інтелектуальну чесність. Соціальною компетентність— здатність до критичного осмислення проблем у професійній діяльності та прийняття відповідних рішень, пізнавальної самостійності і соціальної активності; відповідальність за розвиток професійного знання та вдосконалення практичного досвіду. Спеціальні (фахові) компетентності, що ґрунтуються на таких здатностях:аналізу, зіставлення та порівняння освітньо-педагогічних концепцій навчання молодших школярів в класі- комплекті в Україні; пізнання сучасних тенденцій малокомплектної школи та відображення їх у змістовому компоненті процесу навчання молодших школярів;моделювання професійної діяльності фахівця початкової ланки освіти на основі знань про сучасні підходи до організації процесу навчання молодших школярів у загальноосвітньому навчальному закладі в класах-комплекті;впровадження сучасних концепцій та інноваційних підходів до навчання і в педагогічний процес початкової ланки освіти;аналізувати, систематизувати та узагальнювати результати наукових досліджень у галузі початкової освіти в класах-комплектах;критичного осмислення актуальних проблем та підходів до їх вирішення у навчанні молодших школярів в класі- комплекті та професійній діяльності.	відповідно до вимог сучасних концепцій початкової освіти; - сучасні уявлення про сутність ключових та предметних компетенцій та їх компонентів. Уміти: - аналізуватидержавні документи,які відображають зміст освіти та специфіку навчально –виховного процесу в малокомплектній початковій школі; - характеризувати навчально-виховний процес у означеному типі шкіл із точки зору соціально-економічних та психолого-педагогічних чинників організації викладання,учіння,реалізації принципів навчання та виховання; -аналізувати монографічну та методичну літературу з педагогіки та методики викладання в початковій малокомплектній школі,описувати основні компоненти процесу навчання в умовах класу-комплекту; - використовувати кращі надбання педагогічного досвіду в організації навчально-виховної діяльності початкової сільської малокомплектної школи; - ретранслювати загальні дидактичні положення на конкретні педагогічні умови, творчо переосмислювати педагогічні закономірності,методичні рекомендації, поурочно розробки,узалежності від умов діяльності малокомплектної початкової сільської школи; - визначати оптимальну структуру і зміст уроку в класі-комплекті,поєднуватиурокирізнопредметного і однопредметного змісту; -організовувати і проводити групову, диференційовану та індивідуальну роботу; - застосовувати підручники, індивідуальний роздатковий матеріал, таблиці,додатковіінструкції, які допомагають учням виконувати самостійну роботу,вносити лаконічні, граничночіткідоповнення в інструкцію підручника, поєднувати інструкцію з алгоритмічними приписами; - використовувати різні засоби унаочнення з вербальною підтримкою; - будувати виховну роботу за єдиним календарним планом,в якому передбачені спільні форми роботи для всіх класів, диференційовані та індивідуальні завдання для однієїгрупи; - здійснювати технологічне, вміле
---	--

	керівництво різновіковим колективом; - забезпечувати належну, матеріально – технічну базу навчання (дидактичний матеріал, технічні засоби, наочні посібники); - залучати родини учнів та сільську громаду до участі проведення позакласних і позашкільних заходів; - здійснювати пропаганду педагогічних знань серед батьків, учнів, взаємодію всіх виховних центрів соціального довкілля. - здійснювати самостійні наукові пошуки й експериментальні дослідження; - проектувати однотемні та однопредметні уроки з використанням новітніх підходів та сучасних вимог до їх проведення; - впроваджувати ідеї сучасних наукових підходів та концепцій початкової освіти у практику навчання в класі – комплекти молодших школярів; - передбачати й розуміти зміни, що будуть презентовані в нових нормативних документах з початкової освіти молодших школярів в класах-комплектах; - добирати й аналізувати науково-методичну літературу з проблеми.	
пізнавальна – формування теоретичних знань, стійкого інтересу до музичного мистецтва, ознайомлення з основними поняттями та знаннями музичного мистецтва як частини світової культури, отримання початкових знань з англійської мови; практична – формування практичних умінь та навичок з музичного мистецтва, розвиток музичного слуху, набуття навичок виконання українських та іншомовних пісень; творча – формування творчих здібностей вихованців у процесі оволодіння основами музичного мистецтва, розвиток естетичних почуттів та смаків; соціальна – виховання дбайливого ставлення до надбань української, світової культури, духовних та матеріальних цінностей рідного краю, народних традицій. Навчальна програма реалізується в гуртках художньо-естетичного	знати: – запис і читання музичних знаків, музичні терміни; – правила гігієни та збереження голосу; – правила правильного дихання під час співу; – про існування нот як знаків для запису музики; – слова та мелодії пісень. Вихованці мають уміти: – дотримуватись вимог співочої постави; – запам'ятовувати мелодії пісень, упізнавати пісні за мелодією; – правильно вимовляти слова пісні англійською мовою; – рухатися під музику (із співом та без нього); – співати колективно пісні в унісон, із супроводом та без нього.	Музично-гурткова робота в початковій школі
Здатність до володіння теоретичними знаннями і практичними навичками щодо загальних питань теорії музики; володіння основними закономірностями будови музичних елементів та логіки їх співвідношення, і як наслідок осмислення загальних законів музичного мислення та виразових можливостей музики; здатність до володіння музичним інструментом для якісного забезпечення використання його в роботі; сформованість художньо-	Знати: - нотну грамоту для практичного застосування під час гри на музичному інструменті; - загальні питання теорії музики (будова інтервалів, тризвуків, акордів; схем тактування простих розмірів; тональностей тощо); - основні прийоми гри на музичному інструменті; - методики розучування і прийомів	Музична грамота і музично-інструментальне виконавство вчителя ПШ

естетичного смаку, творчої уяви та професійно- особистісних якостей.	роботи над твором; -основні риси творчості композиторів, стилів різних епох. Уміти: -визначати ладово-функціональний розвиток музичного твору (тональний план, розмір, темп, динаміку, структуру і функції акордів, типи відхилень та модуляцій, каденції тощо); -виконувати твори на музичному інструменті, акомпанувати під власний спів, створювати супровід до музичних творів; -читати ноти з аркуша; аналізувати творчість композиторів, класифікувати жанри і стилі; -підбирати необхідний матеріал для музичного монтажу шкільних свят, музичних лекторіїв, театралізованих дійств.	
Відбирати високохудожні зразки інструментальної літератури для вивчення з учнями у класах виконавських дисциплін; – враховувати у своїй професійній діяльності (у класах інструментально-виконавських дисциплін) специфіку вищого навчального закладу; – творчо використовувати на заняттях у класі основного музичного інструменту теоретичні знання з історії світового музичного виконавства; – упроваджувати на індивідуальних заняттях зі спеціального інструменту новітні музично-педагогічні технології (з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей творчої особистості учня).	вміти ставити мету й формулювати завдання, пов'язані з реалізацією педагогічної діяльності; – здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети; – усвідомлення ролі та місця мистецтва в людинотворчих процесах; – здатність визначати найбільш знакові в історії музичної культури персоналії, явища та спроможність розглядати найбільш яскраві і оригінальні аспекти в контексті сучасного культурного простору; – здатність аналізувати різноманітні явища світової та вітчизняної музичної спадщини, співвідносити їх з історичними та соціальними тенденціями певного часу, регіону, національної спільноти тощо; – спроможність визначати естетико-виховну ефективність окремих зразків пісенного репертуару, визначати інструменти їх впливу на аудиторію; – вміння надавати художньо-естетичну оцінку різноманітним зразкам шкільного пісенного репертуару; – оригінальність, глибина і обґрунтованість оцінних суджень щодо культурної спадщини музичного мистецтва; – володіння базовою музикознавчою термінологією; – володіння навичками аналізу творчого почерку визначних персоналій світової музичної культури; – володіння системою знань про закономірності педагогічного спілкування та способи управління індивідом і групою.	Практикум зі шкільного музичного репертуару

Методична компетентність – здатність до використання в практиці початкової школи соціально-педагогічних технологій; до налагоджування соціально-педагогічної співпраці з батьками дітей із неблагополучних родин; до моделювання позитивного впливу соціально-виховного середовища навчального закладу; соціально-педагогічного діагностування й профілактики девіантної поведінки учнів початкових класів.	Знати: - сутність і зміст соціально-педагогічної діяльності в початковій школі, її завдання, напрями, функції, основні соціально-виховні технології (технології розвитку творчої особистості учня, особистісно зорієнтовані технології, здоров'язбережувальні технології; - інформаційно-комунікативні технології, технології естетотерапії та проектної діяльності) та методик їх використання у соціокультурному вихованні учнів молодшого шкільного віку, соціально-педагогічній діагностиці й профілактиці девіантної поведінки, стимулювання обдарованості тощо. Уміти: - аналізувати соціально-педагогічну ситуацію, збирати необхідну інформацію, оцінювати результати проведеної роботи, обґрунтовувати вибір та оптимальність поєднання засобів соціально-педагогічної комунікації (змісту, методів, організаційних форм), діагностувати рівень позитивного впливу соціально-виховного середовища початкової школи; - прогнозувати результати вирішення проблемної ситуації, виявлення найбільш ефективних способів розв'язання соціально-педагогічних завдань, здійснювати відповідний соціально-педагогічний супровід та управління соціально-педагогічною діяльністю з молодшими школярами та їхніми батьками; - створювати умови для об'єктивного виявлення якостей та станів учня (впевненість, нерішучість, тривожність, незалежність тощо), систематичне виявлення і корекція соціальних відхилень у поведінці та діяльності вихованців; - розв'язувати соціально-педагогічні ситуації в умовах школи, інтерпретувати поведінку учня, налагоджувати атмосферу соціально-педагогічної співпраці учасників навчально-виховного процесу; - організовувати соціально-виховний процес в умовах початкової школи, вирішувати конфліктні педагогічні ситуації, налагоджувати взаємодію (співпрацю) з батьками (опікунами) учнів, професійна рефлексія та розвиток власних творчих ресурсів.	Технології соціально-педагогічної діяльності в ПШ
---	---	--

Загальна компетентність – здатність впливати на успішність людини в різних видах діяльності. Спеціальна компетентність – здатність визначати успішність людини в специфічних видах діяльності, для яких потрібні особливі задатки та їх розвиток. Навчальна компетентність – здатність визначати успішність людини в навчанні та вихованні. Творча компетентність – здатність визначати можливість відкриттів і винаходів, створення нових предметів матеріальної і духовної культури; здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підході до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні завдання під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу розвитку творчих здібностей молодших школярів; - Закон України «Про освіту»; - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом принципи, методи і прийоми розкриття суті певних творчих та спеціальних здібностей та задатків; - зміст та вимоги шкільної програми до навчання та розвитку творчої гармонійної особистості; - особливості, визначення, структура і сутність творчої особистості в процесі діяльності, формування творчих здібностей у процесі креативної діяльності та є сукупністю властивостей і особистісних якостей людини, які відзначаються відповідністю до вимог певного виду творчості, що зумовлюють їхню результативність. Уміти: - ефективно розв'язувати стандартні та проблемні методичні завдання під час навчально-творчої діяльності учнів у відповідності змістовими лініями, визначеними Державним стандартом початкової загальної освіти; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу навчання та творчо-креативного розвитку учнів 1-4 класів; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем навчання та виховання учнів загальноосвітньої школи першого ступеня; - моделювати структуру занять на основі врахування особливостей дидактичної та методичної класифікацій; добирати систему вправ, володіти методикою їх виконання в процесі розвитку певних здібностей; застосовувати принципи організації розвитку творчих здібностей – науковості, доступності, активності, систематичності, наочності, індивідуального підходу; - вміти створити творчу атмосферу, співпрацювати з учнем у формі діалогу, полілогу гри, розвивати здатність до особистісно-ціннісного ставлення до навчання.	Розвиток творчих здібностей молодших школярів
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема,	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту	Інноваційні концепції музичного виховання учнів

інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями розвитку й виховання дітей дошкільного віку; чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо; орієнтування в сучасних тенденціях розвитку початкової освіти, дослідженнях проблем музичного виховання дітей, знання правових основ і законодавчих актів у сфері початкової музичної освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації з різних джерел та формулювання своєї думки і логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися з дітьми, колективом педагогів, батьками, вміння знайти правильний підхід до них встановити з ними доцільні з педагогічного погляду взаємини, наявність педагогічного такту. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку молодших школярів, творчому підходові до навчально-виховного процесу; здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання молодших школярів; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Фахова компетентність – здатність до застосування професійно профільованих музично-педагогічних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу спецкурсу; ерудиція в музично-педагогічній спеціалізації; знання завдань державної програми з музичного виховання дітей молодшого шкільного віку, наявність необхідних знань й умінь з методики музичного виховання. Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час музичного виховання дітей; сформованість системи музично-теоретичних та предметно-академічних знань, умінь у галузі музичного виховання дітей дошкільного віку; вміння застосовувати інноваційні технології в музичному вихованні учнів початкових класів. Мобілізаційна компетентність – здатність впливати на емоційно-вольову сферу особистості молодшого школяра найраціональнішим шляхом, зацікавлення його музичним мистецтвом. Дослідно-творча компетентність – здатність до самовдосконалення, постійного поповнення професійних знань, умінь і навичок, пошуку ефективних	початкової освіти, розділів програми спецкурсу Інноваційні концепції музичного виховання учнів;; - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом інтерактивні методи і прийоми музичного виховання молодших школярів; - зміст та вимоги програми з музичного виховання для учнів 1-4 класів; - особливості, зміст і завдання видів музичної діяльності: слухання музики, співу, музично-ритмічних рухів, гри на дитячих музичних інструментах; - основні завдання музичного виховання, навчання, розвитку; - форми організації музичного виховання, навчання і розвитку дітей молодшого шкільного віку; - основні музичні жанри та музичний репертуар для учнів 1-4 класів; - використання музики в позакласних виховних заходах; - зміст і структуру уроків музичного мистецтва; - музичні концепції Д. Кабалевського, К. Орфа, З. Кодая, Ж. Далькроза; - сучасні інноваційні підходи до музичного виховання учнів початкових класів. вміти: - аналізувати досягнення сучасної музично-педагогічної науки з питань музичного виховання й навчання молодших школярів; - творчо підходити до організації виховної позакласної роботи в початковій школі; - орієнтуватися в різноманітних формах організації музичної діяльності дітей в початкових класах; - готувати і проводити виховні заходи з застосуванням музичного мистецтва та інноваційних підходів; - творчо використовувати новітні музично-педагогічні технології, проявляти креативність і гнучкість у підході до дитини, а також у використанні музичного мистецтва; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу музичного виховання й розвитку дітей молодшого шкільного віку; - вільно оперувати музичною термінологією; - моделювати структуру уроків музичного мистецтва з використанням інноваційних технологій та з врахуванням особливостей дидактичної та методичної класифікацій.	
--	---	--

шляхів музично-педагогічної діяльності; наявність необхідних умінь та здібностей до творчої діяльності.		
Методична компетентність – здатність до оволодіння узагальненими знаннями у сфері екології дитинства на теоретико-методологічному рівні; здатність застосовувати у професійній діяльності положення національного, європейського та міжнародного законодавства щодо забезпечення здорових і безпечних умов навчально-виховного процесу; налагоджувати ефективну взаємодію між учасниками навчального процесу в школі; застосовувати усі компетенції в конкретних життєвих або навчальних умовах на користь збереження, зміцнення і формування здоров'я свого та вихованців; здатність до здоров'яорієнтованого перетворення педагогічного процесу в початковій школі; здатність забезпечувати реалізацію оздоровчої функції школи, організовувати середовище навчально-виховного закладу, сприятливе для здоров'я. Етична. Здатність діяти на основі принципів і норм етики, правил культури поведінки у стосунках із дорослими й дітьми на основі загальнолюдських та національних цінностей, норм суспільної моралі; дотримуватися принципів педагогічної етики (професійної етики вчителя початкової школи). Соціокультурна. Здатність застосовувати знання, пов'язані із соціальною структурою та національною специфікою суспільства, з особливостями соціальних ролей; здатність до орієнтування у соціальних ситуаціях, розуміння соціального контексту художніх творів. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо; спроможність ідентифікувати себе з цінностями професійного середовища; наявність професійної позиції вчителя. Здатність до цінування та поваги до різноманітності і мультикультурності; надання рівних можливостей учням різних національностей та різних розумових здібностей, толерантне ставлення до їхньої культурної спадщини, індивідуальних особливостей.	Знати: - теоретичні основи організації екологічної діяльності та використання відповідних педагогічних технологій; - володіння теоретичним матеріалом та здатність застосовувати теоретичні знання і практичні уміння під час виконання самостійних та творчих завдань; - зміст основних екологічних понять. Вміти: - застосувати на практиці елементи педагогічної творчості, самостійності, дослідницької діяльності, традиційні й інноваційні освітні технології; - аналізувати літературу з проблеми організації екологічного виховання у початкових класах; - використовувати основні нормативно-правові документи для побудови ефективного процесу навчання з природничих дисциплін.	Екологічні компетентності майбутнього вчителя
Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до	Знати: - методику роботи з темами, які визначені в освітній галузі «Математика» як додаткові. Уміти: - застосовувати раціональні прийоми обчислень усного множення і ділення (на 5, 50, 500; 25, 250, 2500; 11, 101, 1001; 9, 99, 999); - розв'язувати рівняння, в яких один із компонентів дії є виразом зі	Практикум з методики математики

пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Дослідницько-праксеологічна компетентність – здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Математична компетентність – здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну, теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика».	змінною; -використовувати алгебраїчний метод розв’язування сюжетних складених задач; -розв’язувати нерівності зі змінною; -додавати та віднімати складені іменовані числа, подані в одиницях часу; множити і ділити іменовані числа, подані в одиницях вимірювання довжини й маси, на двоцифрове число.	
загальні компетентності Загально навчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Дослідницько-праксеологічна компетентність – здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Математична компетентність – здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну,	Знати: – типи основних задач з логічним навантаженням; – класифікацію задач за певним типом різноманітності; – особливості методики роботи на задачами підвищеної складності. Уміти: – застосовувати різні підходи до вирішення завдань з логічним навантаженням; – здійснити необхідну ілюстрацію до задач з логічним навантаженням.	Методика розв’язування задач з логічним навантаженням

теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика».		
Загально навчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Дослідницько-праксеологічна – здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходу до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Математична компетентність – здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну, теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика».	Знати: - методи розв’язування математичних задач, які не передбачені програмою з математики для початкової школи. Уміти: - здійснювати розв’язування математичних задач, використовуючи нетипові методи; - застосовувати нетипові методи розв’язування математичних задач до завдань олімпіадного рівня.	Нетипові методи розв’язування математичних задач
Інструментальна компетентність – здатність до володіння узагальненими знаннями у сфері організації виховної роботи з учнями початкової школи; методологією наукового пізнання; основами знань з теорії виховання; методичними компетентностями на теоретико-методологічному рівні. Міжособистісна компетентність – здатність організовувати діалогічну взаємодію між учнями, педагогами та батьками школярів; здійснювати міжособистісну комунікацію у процесі організації виховної роботи з молодшими школярами; організовувати виховну міжособистісну взаємодію з різними категоріями дітей. Системні компетентність – здатність до узагальнення та систематизації знань з теорії та методики організації виховної роботи; до класифікації джерел, форм та методів діяльності; здатність до організації та здійснення ефективного планування виховної роботи; здатність до	Знати: - сутності національного виховання; - педагогічні умови, що забезпечують ефективний виховний вплив на формування особистості; - методи організації та здійснення колективного творчого виховання; - інноваційні технології організації виховного процесу в початковій школі; - психолого-педагогічні засади організації виховного процесу як цілісної системи формування особистості молодшого школяра - виховну систему школи, її зміст, структуру, характеристики основних компонентів; - методику діалогічної взаємодії вчителя та учнів у виховному процесі початкової школи; - методику педагогічної діагностики вихованості молодших школярів; - методику організації позакласної та позашкільної виховної роботи у ЗОШ І ст.	Методика виховної роботи

самостійного вирішення типових та нестандартних виховних проблем, завдань педагогічного характеру.	-методи організації навчально-виховної діяльності молодших школярів, спілкування та формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; -методи емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; методи пізнання, самовиховання. Уміти: -орієнтуватися у сучасних виховних аспектах педагогічних технологій; володіти методами організації діяльності школярів, -налагоджувати спілкування з метою формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; -володіти методами емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; уміти на відповідному рівні самостійно працювати з педагогічною, довідковою, енциклопедичною літературою; -застосовувати методи виховної роботи в практичній діяльності; -адекватно добирати форми і методи виховної роботи; -визначати позитивні зміни в підвищенні рівня вихованості й надавати допомогу вихованцям у складанні програми самовиховання; -конструювати й аналізувати різні форми виховних заходів; -здійснювати самоаналіз і самооцінку головних показників власної професійної придатності до педагогічної діяльності; -бути готовим до запровадження інновацій; -самостійно вирішувати типові та нестандартні виховні проблеми, завдання педагогічного характеру; -забезпечувати продуктивну взаємодію з вихованцями, батьками, колегами; -розробляти сценарії різних форм позаурочної діяльності з молодшими школярами; -організовувати дозвілля дітей молодшого шкільного віку.	
Здатність застосовувати набуті психотерапевтичні знання у практичних ситуаціях професійної діяльності;	Знати: -теоретико-методологічні засади й категоріально-понятійний апарат	Психотерапія з практикумом

генерувати нові ідеї, пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення; здійснювати просвітницьку й профілактичну роботу, відповідно до запиту; усвідомлювати межі своєї компетентності та дотримуватися норм професійної етики; вчитися й оволодівати системою сучасних терапевтичних знань про методологічні інновації й тенденції розвитку психотерапії та їх використання у професійній діяльності й особистісного розвитку; здатність до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку в сфері психічного здоров'я	дисципліни; стратегії вивчення теорії психотерапії та її наукові вектори розвитку; -суть, види і специфічні риси психотерапії, її зв'язок з іншими галузями практичної психології; -норми професійної етики та принципи діяльності психолога; -умови й чинники ефективної терапії; -загальну структуру терапевтичного процесу; -процедурні й психотехнічні аспекти психотерапії; -методологічні інновації основних психопедagogичних напрямів і шкіл; -сучасні новітні тенденції розвитку психологічного консультування й терапії. Вміти: -визначати сфери застосування психотерапії; -бачити взаємозв'язок теоретичного й практичного матеріалу; -діяти соціально відповідально та свідомо, на основі етичних міркувань (мотивів); -організовувати й надавати психотерапевтичну допомогу (індивідуальну та групову); -структурувати терапевтичний процес; -проводити терапевтичне інтерв'ю; -визначати локус скарги і формулювати запит клієнта; -аналізувати й ідентифікувати проблему клієнта; -розробляти стратегію вирішення проблеми клієнта; -використовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій; -застосовувати психотехнічні використовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій (методи, техніки, прийоми) відповідно до завдань психотерапії; -аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації; -оцінювати показники ефективності психотерапевтичної роботи; творчо підходити до вирішення навчальних терапевтичних завдань	
Здатність орієнтуватися в складних наукових проблемах вітчизняної та зарубіжної соціальної психології, теоретично реконструювати закономірності соціальної життєдіяльності; використовувати методи соціальної психології для дослідження навколишнього світу і для пошуку соціально-психологічних резервів удосконалення діяльності в різних сферах соціальної практики; допомагати людям	Знати: поняття кореляційного та експериментального соціально-психологічного дослідження, його надійності та репрезентативності; закономірності становлення соціально-психологічної науки, перших соціально-психологічних теорій; понятійно-термінологічний апарат дисципліни (соціально-психологічних властивостей; соціально-психологічні механізми	Психолого-педагогічний експеримент

розуміти одне одного, будувати конструктивні взаємини, вирішувати практичні соціальні проблеми.	стереотипізації, ідентифікації, рефлексії, емпатії; теорію „діадичної взаємодії” Тібо і Келлі та „соціального обміну” Хоманса; -теоретичні моделі атрибуції Хайдера, Джоунса і Дейвіса, Келлі; -теорію впливу групової ментальності С. Московічі; -наукові поняття: соціальна група; мала група; соціальна позиція, соціальний статус особистості в групі; групові норми та цінності; -соціальна фацилітація; -ідеосінкразичний кредит; -конформізм; “огруплення мислення”. Уміти: -систематизувати і характеризувати наукові напрямки сучасної соціальної психології – американської, європейської та вітчизняної; -використовувати наукову методологію для аналізу конкретної дослідницької проблеми, а також для практичної діагностики соціальних організацій; -рефлексувати свої соціально-психологічні властивості, розвивати соціально-психологічну компетентність, удосконалювати стиль виконання головних соціальних ролей, запобігати маніпулятивному впливу на власні настанови; -використовувати різні знакові системи для обміну інформацією; -використовувати конкретні прийоми подолання комунікативних бар’єрів спілкування, в тому числі прийомів структурування інформації та засобів логічної аргументації; -застосовувати прийоми ефективного слухання співбесідника; -будувати єдину стратегію взаємодії з партнером; -адекватно сприймати і розуміти соціальні ситуації взаємодії; -прогнозувати розвиток соціальних ситуацій; -використовувати в реальному житті і в професійній діяльності теоретичні моделі інтеракції та атрибуції; -здійснювати прогноз поведінки інших людей; -формувати адекватні судження про людей, перейматися їхніми думками та почуттями; -впливати на людей; -коректувати власний стиль атрибуції, коректувати власні помилки в процесі соціальної перцепції та каузальної атрибуції; -використовувати прийоми виникнення атракції у людей до себе; -вимірювати показники групової	
--	--	--

	згуртованості; -складати соціально-психологічну характеристику малої групи; -використовувати методи виявлення лідерів малої групи; -управляти поведінкою людей у натовпі; управляти панікою.	
--	--	--

Ректор

І.Є.Цепенда